

KONIJNEN-

PLUIMVEE-

FOKKERSBELANGEN

GEILLUSTREERD 14-DAAGS ORGAAN VOOR KONIJNEN- EN PLUIMVEEFOKKERS
OFFICIEEL ORGAAN VAN DE NEDERLANDSE KONIJNENFOKKERSBOND

Bevat tevens alle mededelingen van de Ned. Pluimveef. Bond.

Uitg.: DE GECOMBINEERDE PERS - De Bilt - Postbus 15

Tel. Utrecht (K 3400) 26245 — Postrekening 137820

Redactie: ADR. DE COCK - Goirkestraat 139 - Tilburg

Advertenties en abonnementen zende men naar DE GECOMBINEERDE PERS, De Bilt. Artikelen, ingez. stukken, foto's en verenigingsberichten uitsluitend naar de Redactie.

De

Lotharinger

Rijnlander ram jong, 21 punten op de kampioenstentoonstelling te Leiden. Eigenaar: B. Remeyer te Gouda. Hoewel de Engelse Hangoren en de Belgische Hazen de twee hoofdassen zijn van de heer Remeyer, legt hij zich toch ook al verschillende jaren, al is het dan in beperkte mate toe, op de fok van Rijnlanders. En ook in dit ras blijft hem het

succes niet onthouden. Deze ram heeft vele goede kwaliteiten, in bouw zowel als in tekening. Vooral de zijdetekening mag fraai genoemd worden, terwijl aan de kop geen overbodig vlekje te bespeuren valt. De kleuren zijn goed van tint, doch wat de kleurverdeling betreft geven we de voorkeur aan wat meer rood en wat minder zwart. A.d.C.

Aan het eind van de vorige eeuw verschenen de eerste Lotharingers, welke in bouw en type overeen kwamen met de huidige Lotharinger.

Het Duitse landkonijn, een groot gevlekt konijn, is de voorloper geweest van de Lotharinger.

Omdat het Duitse landkonijn een flinke bout opleverde en weinig afval had, werden deze dieren op grote schaal in Duitsland gefokt. Vooral in West Duitsland en Lotharingen legde men zich toe op het fokken van grote gevlekte konijnen.

Door kruising met F.H. en VI. Reus ontstonden de Lotharingers met hun mooie tekening.

In het begin werden ze Lotharinger Reuzen of Duitse Riessen Schecken genoemd. Door de vliandertekening noemde men ze ook wel vergrote Papillon konijn. De vliandertekening evenals de Hollandertekening is al heel oud en loopt terug tot in de Middeleeuwen.

Het waren meestal konijngrijze dieren of ook wel geel, haaskleur, zwart en blauw. De sportfokker ging zich toeleggen op het veredelen van de tekening waardoor de voorkeur voor zwart en blauw toenam.

Zelden ziet men tegenwoordig andere kleuren dan zwart en blauw. Nu is het typisch dat men op veemarkten,

waar ook konijnen worden verhandeld, veel dieren ziet die konijngrijs van kleur zijn en ongeveer de Lotharingertekening hebben. Voor de sportfokkers schijnt konijngrijs niet animerend te zijn, waardoor we dan op de tentoonstellingen ook alleen maar zwart en blauw zien met een enkele keer een andere kleur.

In bouw komt de Lotharinger het meest overeen met de Vlaamse Reus al zijn ze in het gewicht minder.

De benen behoeven ook niet zo zwaar te zijn als bij de Vlaamse Reus, doch ze mogen ook weer niet te dun zijn, omdat door de lichaamsswaarte deze gauw door kunnen zakken. Het type van de Lotharinger mag niet te geblokt zijn. Goede lichaamslengte is vereist. De schouders en achterhand moeten ook breed zijn evenals het bekken, vooral bij de voedsters, waardoor het dier bij het werpen minder moeite heeft. Dit geldt eigenlijk voor alle voedsters. Slechte achterhand komt nogal eens voor bij Lotharingers, iets waar ook andere rassen mank aan gaan. Hierop moeten de fokkers wat meer letten.

De beschrijving van de tekening kunt U vinden in de Standaard, maar op enkele punten willen we de aandacht vestigen. In de Standaard staat dat vlekken op de

voorvoeten een zware fout is en vlekken op de achtervoeten een lichte fout. Beenvlekken zijn ook lichte fouten. En toch komt er nog wel eens verschil van mening voor omtrent deze fouten. Het is wel eens voorgekomen dat een prima getekende Lotharinger uitgesloten werd voor een vlekje op de achtervoeten, terwijl een andere keurmeester hetzelfde dier hoog bekroonde. Ook fokkers verschillen hierover van mening. Een beetje anatomische kennis van het konijn is eigenlijk wel nodig voor elke fokker. Beenvlekken mogen voorkomen op de elleboog van het voorbeen en op het dijbeen, dus boven de hak.

Bij mensen spreken we van armen en benen of handen en voeten en bij dieren alleen van benen of poten. De voorste ledematen bestaan uit: a. schouderblad; b. opperarmbeen, scharnierend verbonden aan onderarmbeen of spaakbeen met ellepijp. Daarna volgt het polsgewricht waaraan zitten de handwortelbeentjes met vingerkootjes welke de gehele hand of voet vormen.

Wanneer er een vlekje zit op de voorvoet beneden het polsgewricht dan is dit een zware fout. Zit er een vlekje op het onderarmbeen (spakbeen) dan is dit een beenvlekje wat een lichte fout is. Op de achtervoeten zijn vlekjes lichte fouten. De hak wordt ook wel springgewricht genoemd.

Wanneer men dus de anatomie bestudeert is het niet zo moeilijk om te weten of voetvlekjes wel of niet zware fouten zijn. Het konijn moet steeds op de voor- of achtervoeten rusten bij zittende houding. Rust het daarentegen ook op een gedeelte van de onderarm, dan zijn de voeten min of meer doorgezakt.

We lezen ook wel eens op de beoordelingskaarten van uitstaande heupen.

Dit is ook foutief omdat de heup aan de romp vastzit en bestaat uit heupbeen, schaambeentje en darmbeen. Men kan beter spreken van uitstaande knieën. De benen sluiten dan niet meer aan het lichaam, waardoor de voeten ook uitstaan (koehakken).

Een andere fout waar we op wijzen willen is dat de wangstippen dikwijls te hoog zitten met als gevolg dat ze gauw vastzitten aan de oogringen.

We verlangen bij de Lotharinger wel een grovere tekening dan bij de Rijnlander of Papillon, maar de oogringen en wangstippen mogen toch niet te grof zijn omdat ze elkaar dan gauwer kunnen raken.

Er moet tussen oogringen, wangstippen en vlinder een behoorlijke witte tussenruimte zijn.

De zijdetekening is ook belangrijk. Het is niet zo gemakkelijk om een goede zijdetekening te krijgen waarbij de vlekken los van elkander zitten. De ene keer is de zijde wat druk en dan weer wat ijl.

Toch is het niet aan te raden om een drukke zijdetekening te combineren met een wat ijle. Men zal zijn doel daardoor niet gauw bereiken. Waarschijnlijk berust de zijdetekening op meer dan één factor. Het beste is om dieren met de beste zijdetekening aan elkaar te paren, omdat we dan kunnen zien wat voor zijdetekening aanwezig is. De vlekken mogen ook niet te veel naar voren zitten. Wanneer een vlekje op de

eerste helft van het lichaam zit dan is het een kettingpunt. Zit er aan dezelfde zijde nog een vlekje, meestal zit zo'n vlekje bij de aalstreep, dan vormen samen twee kettingpunten wat een uitsluitingfout is.

Natuurlijk zijn er grensgevallen, waarbij we niet op één cm. moeten kijken.

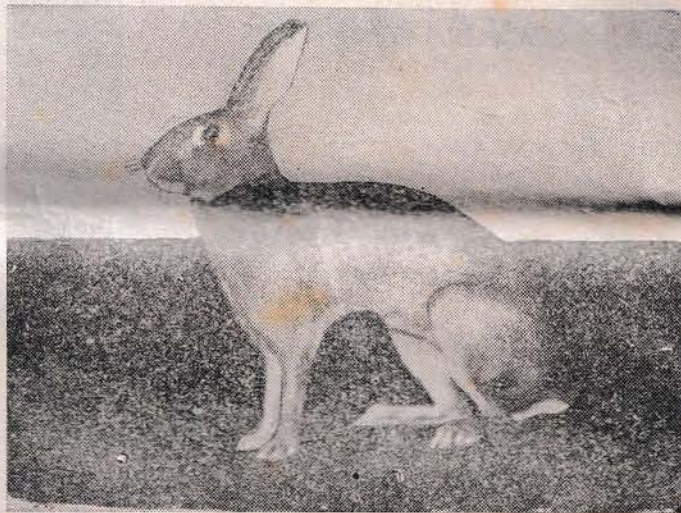
Het fokken van tekeningrassen is nu eenmaal moeilijk en we moeten waardering hebben voor de vasthoudendheid van de fokkers van tekeningrassen.

Bij tekeningrassen moeten we niet met passer en meetlat werken omdat er veel grensgevallen zijn.

P. GEEVERDING

Belgische Hazen

Bij geen enkele ander ras geeft de standaard zulk een uitvoerige beschrijving van het type als bij de Belgische Haas. Hoewel de kleur ook niet uit het oog mag worden verloren, kan men toch wel zeggen, dat het in de eerste plaats een typeras is. Een getrainde en zich goed stellende Belgische Haas is wel de meest imponerende figuur in onze langoorstapel. Het is een ras, dat in alle opzichten afwijkt van de normale verhoudingen van het konijnenlichaam. Verlangen we bij de meeste normaalharige konijnenrassen een enigszins compact lichaam met goedgevormde, brede rug, min of meer bolle kop, die als 't ware halsloos met de romp verbonden is, niet al te lang en vooral stevig beenwerk en vlezige, gespierde oren, bij de Belgische Haas is dat geheel anders.

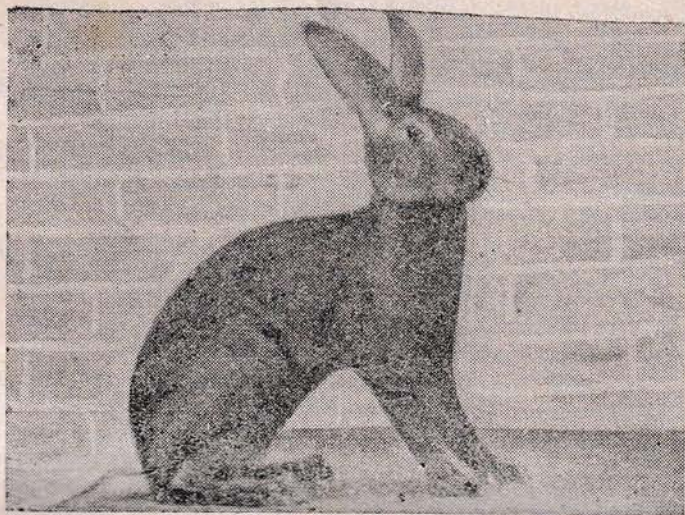

Een Belgische Haas voedster met vele goede eigenschappen. Behalve dat ze stelling aanneemt mag gewezen worden op de belijning van de buik, die evenwijdig loopt aan de rugbelijning. Het lichaam van deze voedster is van flinke lengte en het beenwerk dun en kaarsrecht, dus voldoende stevig om het relatief zware lichaam behoorlijk te dragen. De oren zijn fijn van structuur, konden echter aan de wortel even fijner.

Hoewel ook bij de Belgische Haas de ram een iets bredere kop heeft en iets meer uitspringende wangen dan bij de voedster, moet bij een goed tentoonstellingsdier de kop toch relatief lang en smal zijn. De hele verschijning van het dier moet fijnheid en lengte demonstreren en geen enkele onderdeel mag ook maar enigszins afbreuk doen aan deze totaal-indruk. De kop is dan ook, vergeleken bij andere rassen, lang en smal. De oren mogen niet vlezig zijn, maar moeten integendeel fijn van weefsel en zeer lang zijn. Een maat geeft de standaard niet aan en hoewel men bij de beoordeling van verschillende andere rassen gaarne naar de maatstok grijpt, niet alleen bij de Vlaamse Reuzen en de Dwergrassen, maar ook bij Weners, Chinchilla's enz., doet men dit bij de Belgische Haas niet, maar toch was

Uitgever en Redacteur
wensen alle abonné's van ons blad
een in elk opzicht
Voorspoedig 1956 toe

Een weliswaar goedstellende Belgische Haas, die echter in lichaamslengte te kort schiet, terwijl beenwerk en oren wat grof aandoen.

er iets voor te zeggen, wanneer men voor dit zuivere typeras een minimum orenmaat vaststelde, temeer, daar bij vele exemplaren de oren wat aan de korte kant zijn. Zien we bij de meeste konijnen gaarne een halsloos type, bij de Belgische Haas moet juist de aanwezigheid van een goed gevormde, lange en dunne halspartij het zijne ertoe bijdragen om adellijk en lengte van het geheel te verhogen. Het spreekt vanzelf, dat daarbij het minste spoor van wam of wamaanzet de fijnheid van lijn ontsiert. Absoluut droog behoort de keel te zijn en gelukkig komt wamvorming bij de Belgische Haas maar sporadisch voor.

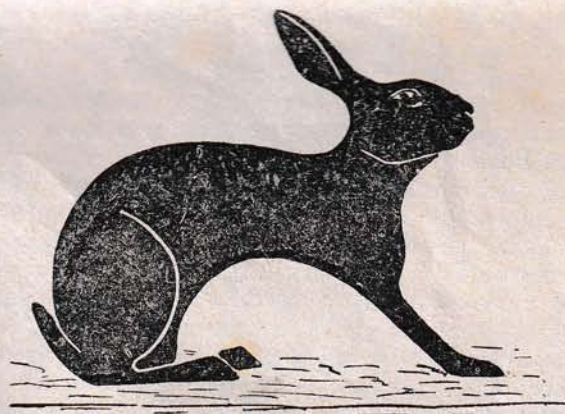
Het lichaam moet bijzonder lang en smal zijn. De rug is hard en gespierd en verloopt in een soepele afronding van de achterhand. Hoewel nergens uitstekende beenderen te zien mogen zijn, komt het vaak voor, dat het kruisbeen min of meer zichtbaar is met als gevolg een minder soepele achterhandsafronding. Deze tekortkoming mag echter bij dit ras, dat weliswaar goed in het vlees moet zitten, maar waarbij elk spoor van overtollige vleesaanzet moet worden vermeden, niet al te zwaar worden aangerekend.

Iets anders is het met uitstaande knieën, welke fout bij dit ranke ras bijzonder storend werkt en waaraan derhalve de nodige aandacht dient te worden geschonken. De ribbenkas is vrij plat, zodat wanneer men van boven af op een dier neerziet, de voorhand betrekkelijk smal is en slechts langzaam verbreedend naar de achterhand verloopt. Dit sluit in zich dat ook de achterhand vergeleken bij andere rassen zeer smal is. Niettemin dient bij een voedster op een voldoende ontwikkeld kruis gelet te worden. Bij een goedstellende Belgische Haas moet de buiklijn parallel lopen met de ruglijn, een ideaal dat maar zelden wordt bereikt. Naast erfelijke aanleg speelt hierbij ook de voeding en de inrichting van het hok een rol. Een schrale groenvoeding is voor de Belgische Haas zeer zeker aan te bevelen, terwijl een ruime stal, voorzien van een springplank, zodat de dieren telkens, wanneer ze daar overheen wippen, hun buikspieren in werking moeten stellen, goede diensten kan bewijzen.

De benen moeten zeer dun zijn, maar tevens kaarsrecht. Dit sluit vanzelf in zich, dat ze voldoende ge-

spierd moeten zijn om het lichaam te kunnen dragen zonder door te zakken. Alleen lang en kaarsrecht beenwerk kunnen een hoge stelling van het lichaam waarborgen. Vooral aan de voorbenen worden hoge eisen gesteld. Goed gevormde, lange, dunne voorbenen vormen steeds een voornaam punt bij de beoordeling. Het komt echter nog wel eens voor, dat afgezien van doorgedrukte benen of X-achtige stand, het polsgewricht wat grof is, zodat daar ter plaatse een verdikking ontstaat, die vaak gepaard gaat met een iets of wat naar buiten uitlopen van het voetje. Ook het loopvlak van de voorvoeten is soms wat lang, terwijl bij overigens goedgestelde benen de tenen vaak te ver worden uitgespreid, wat min of meer plomp aandoet. Aan de achterbenen wordt meestal niet zoveel aandacht geschonken. Toch moet men er vooral bij dit ras op letten, dat de hielen niet te dicht naar elkaar toe geplaatst worden, zodat een X-achtige stand ontstaat, die foutief is. Het loopvlak der achterbenen, dus vanaf de hiel tot aan de tenen, moet parallel lopen met het lichaam. De staart is bij de Belgische Haas in overeenstemming met de andere delen van het lichaam, dus eveneens dun en zeer lang. Hij dient kaarsrecht en nauwsluitend tegen het midden der achterhand te worden gedragen. Het oog, dat van temperament getuigt, is vrij groot, hetgeen de hazenindruk verhoogt.

Uit een en ander blijkt, dat de Belgische Haas geen ras is voor de fokker die niet over voldoende plaatsruimte beschikt en niet in staat is om veel moeite en tijd aan zijn dieren te besteden. De fok op zichzelf biedt weliswaar geen grotere moeilijkheden dan die van andere rassen, maar de verzorging doet dit wel en vooral de voorbereiding of het trainen der dieren, welke men voor de tentoonstelling heeft bestemd, vraagt niet alleen veel tijd, maar dient ook met tact en kennis van zaken te gebeuren. Er komen nog altijd te veel Belgische Hazen ongetraind ter keuring en het is jammer, dat aan dit punt én door fokker én door keurmeester niet wat meer aandacht wordt geschonken. Ik weet, dat het

Het ideaalbeeld van een Belgische Haas, alles even edel en fijn. Let vooral op de fijne ooraanzet en de lengte van het oor.

vaak heel wat moeite en zorg kost om een Belgische Haas zo te trainen dat hij, zodra hij op tafel komt, dadelijk een goed stelling aanneemt, en menig dier dat in de bekende omgeving van eigen stal zo gewillig luistert naar zijn eigenaar en door een hoogopgerichte houding zich van zijn beste zijde laat zien, vertikt het vaak op de keurtafel, ook al doet de keurmeester nóg zo zijn best om hem in stelling te brengen.

Neemt men er echter de tijd voor en laat men zo'n dier even rustig op de tafel rondhuppelen, dan zal hij de houding, die zijn baas hem leerde ook op de keurtafel wel laten zien en dat zal dan zonder twijfel ook tot uitdrukking komen in het predicaat dat wordt toegekend.

„**FOKKERSBELANGEN**“
is het lijfblad voor elke
Fokker!

In tegenstelling met moeder de vrouw, die elke lente blijkbaar door een schoonmaakwoede wordt bevangen, valt de schoonmaaktijd voor de konijnenfokker midden in de winter. Nu weet ik wel dat het niet altijd plezierig is om in koude en ontij de konijnenhokken eens een grondige beurt te geven, maar tot het najaar zitten onze hokken immers geheel vol, ja zelfs zijn ze dan wel eens overbevolkt. Het is dan natuurlijk ondoenlijk om de hokken onderhanden te nemen, omdat wij dan geen lege kooien hebben waar wij de dieren in kunnen onderbrengen. Als echter het tentoonstellingsseizoen een flink eind op gang is en het fokseizoen nog niet aangebroken, heeft iedere fokker het kleinste aantal dieren in de kooien zitten, zodat de hokken dan een grondige beurt krijgen.

Reparaties aan de hokken moeten er eigenlijk te verrichten zijn, want ze gauw iets stuk gaat moest dit feitelijk terstond gemaakt worden. Maar ja, hoe gaat dat vaak. Als een konijn de draad voor zijn hok heeft stuk getrokken, wordt met een stukje binddraad het gat gedicht totdat men tijd heeft om een nieuw stuk gaas te kopen. Als een konijn een gat in zijn hok heeft geknaagd (men begrijpt vaak niet hoe ze vat krijgen op die gladde planken) wordt er provisorisch een stukje triplex voor geslagen. Is door de werking van het hout en de hitte van de zomer ergens een kier ontstaan, dan wordt hier vaak zelfs helemaal geen aandacht aan besteed, omdat men midden in de zomer niet zo bang is voor tocht.

Nogmaals gezegd, zo hoort het wel niet en de fokker heeft er meestal zelf de meeste ellende mee dat hij een ontstaan defect niet meteen afdoende repareert, maar de praktijk is nu eenmaal anders dan de theorie.

Allereerst wordt dus alles grondig gerepareerd wat kapot is of wat slechts provisorisch werd gemaakt. Wees in dit opzicht niet te bang om een gazon voorfront of een paar planken geheel te vernieuwen. Dit kost wel wat meer dan een provisorische reparatie, maar dan heeft men er ook geen omkijken meer naar. Anders zou de goedkope reparatie wel eens extra duur kunnen blijken te zijn, als binnenkort jonge diertjes door de kooien huppelen die proberen of ze niet naar buiten kunnen komen.

Nu wij toch grondig aan het repareren zijn bedenk U nu eens of ge eindelijk ook niet die onderdelen van uw hokken onderhanden neemt, die wel niet stuk zijn, maar die reeds zo lang een bron van vervelendigheid waren, zoals onhandige wervels of sluitingen, deurtjes die niet scharnieren enz. Dagelijks moet ge de deurtjes die ge er los in hebt staan er enkele malen uitnemen, of deurtjes met ongemakkelijke sluitingen openen. Als ge nu ineens deze dingen verhelpt, hebt ge er jarenlang plezier van.

En dan komt de schoonmaak. Allereerst worden de leegstaande hokken onderhanden genomen. Zijn die eenmaal klaar dan verhuizen de dieren hier naar toe tot alles een beurt heeft gehad.

De bodems worden gereinigd van alles vastgekoekte mestplaggen en vervolgens wordt het hele hok met kokend sodawater uitgeschrobd. Als de zaak goed opgedroogd is wordt alles weer in de verf gezet. Voor de bodems voldoet het beste gewone bruine carboleum. Deze heeft een ontsmettende werking en voorkomt tevens dat de bodems gaan rotten. Kijk hierbij niet op een halve liter carboleum want hoe beter de bodems met dit vocht doortrokken worden hoe beter het in alle opzichten is.

Hierna komen de wanden aan de beurt. Deze kan men het beste helderwit. Dit geeft de meest nette indruk en, wat nog voornameer is, daardoor krijgen wij veel

meer licht in de hokken. Dit is niet alleen plezierig voor de fokker doordat hij de dieren beter ziet, maar ook kan hij aldus de dieren het beste gadeslaan elke keer als hij ze verzorgt. Hierdoor zal hij vaak spoedig opmerken als een van zijn konijnen wat mankeert of bijvoorbeeld minder goed eet. Ook bouwfouten van de konijnen zullen in een hok, waar U de dieren goed kunt gadeslaan, natuurlijk veel eerder opvallen dan in een donker hok.

Vroeger werd algemeen aangeraden de wanden met witkalk te bestrijken. Men motiveerde dit door te zeggen dat witkalk een ontsmettende werking had. Dit is echter maar erg betrekkelijk, zeker bij de kalk die wij hier algemeen gebruiken. Ik geloof daarom dat men meestal witkalk aanbeval omdat men geen ander middel kende dat goedkoop genoeg was. Vroeger kende men de hokken wit te maken. Men moest dan echter minimmers behalve kalk alleen olieverven, die voor die doel waren te gebruiken. Deze waren echter niet alleen op zichzelf te duur, maar bovendien moest men ze minstens twee tot drie keer overstrijken, eer men een min of meer donkere ondergrond voldoende afgedekt had. Natuurlijk werd dit aldus zeker te duur. Daarom was kalk het algemeen gebruikte middel om de wanden van stens enkele keren per jaar de hokken opnieuw bestrijken omdat witkalk op hout niet goed hecht en er vlug door de konijnen afgekrabt werd. Bovendien kan men aldus nooit een heel mooi hok krijgen, daar de urine in de witkalk optrekt. De onderste decimeters zijn daarom, zolang er nog kalk opzit, meestal met gele en bruine kringen doortrokken.

Thans bestaan er veel betere middelen om de wanden van de hokken te witten. Ik denk hier bijvoorbeeld eens aan de zogenaamde Ceta Bever buitenbijts. Dit is een verfmiddel dat een zeer grote dekkraft heeft en ook in de witte kleur wordt geleverd en in elke verfwinkel en drogisterij verkrijgbaar is. In tegenstelling met gewone verf kan ze door elke leek heel gemakkelijk worden gestreken. Aan één liter heeft men reeds voldoende voor ongeveer tien hokken (afhankelijk van de gladheid van het hout), juist doordat buitenbijts zo gemakkelijk uitgestreken kan worden en zo goed dekt. Omdat het bovendien een middel is dat niet alleen op het hout hecht doch erin dringt, blijft het hok gedurende jaren mooi wit en is het hout tegelijk goed geconserveerd. Het mooie van dit middel is, in tegenstelling met bijvoorbeeld kleurcarboleum, dat men het ook op geverfd hout kan aanbrenge. Fokkers die hun hokken steeds gewit hebben, zullen eerst de witkalk die er nog op zit met een ruwe borstel en warm water af moeten schrobben. Wat er dan nog op zit wordt door de buitenbijts wel opgelost en mee uitgestreken. Het beste kan men matte buitenbijts nemen. Deze is niet alleen goedkoper dan de glanzende, maar bovendien kan men de konijnen tegen een matte ondergrond beter waarnemen dan tegen een glanzende.

Als aldus de binnenkant van de hokken onderhanden is genomen krijgt de voorkant een beurt. Hier kan men lakverf gebruiken of bijvoorbeeld glanzende buitenbijts. Lakverf voldoet hier echter het beste omdat we dan een zo glad mogelijk oppervlak krijgen. Als we daar ook al eens met vuile handen aan komen wordt dit toch niet zo vlug vuil en is altijd gemakkelijk af te wassen. Natuurlijk worden de hokken daarna netjes genummerd, hetgeen een reuze gemak is bij het bijhouden van foknotities en dergelijke.

Staat het hok buiten dan worden ook de vrijstaande wanden netjes in de verf gezet (kleurcarboleum, lakverf of buitenbijts) en het geheel ziet er weer als nieuw uit. Meer nog dan de konijnen heeft de fokker hiervan een hele tijd plezier en hij kan, wat de huisvesting betreft, de nieuwe fokperiode met een gerust hart tegevoelt zien. J. OFFERMANS Voerendaal (L.)

De Bondstentoonstelling van de Zentralverband
Deutscher Kaninchenzüchter.

De bondstentoonstelling van de Duitse Konijnenfokkers bond, welke op 4 en 5 Februari a.s. te Stuttgart zal worden gehouden zal konijnen van alle erkende rassen tonen, waarbij als stimulans ter bevordering en intensivering van de konijnteelt voor de eerste keer grote waarde zal worden gehecht aan het tentoonstellen en de bekroning van Familiegroepen, Nestgroepen en Stammen. Een Familiegroep bestaat uit 1-1 ouderdieren met vier nakomelingen; een nestgroep uit drie dieren van éénzelfde worp en een Fokstam uit 1-2 dieren van eigen fok en fokjaar 1955 (met uitzondering van de ouderdieren bij de Familiegroepen, die vanzelfsprekend niet van 1955 kunnen zijn). Een speciaal inschrijfgeld voor deze groepen en stammen wordt niet geheven, hoewel er speciale ere- en geldprijzen voor uitgelooft zijn. Daarmee wil men het werk van die fokkers op de voorgrond plaatsen, die het bewijs leveren, dat hun fokkerij op een bijzonder hoog peil staat.

De LANDESVERBANDSCHAU 1955 van de Westfaalse konijnenfokkers zal plaats vinden op 14 en 15 Januari 1956 in de Schützenhalle te Lüdenscheid. Ze wordt georganiseerd door de konijnenfokvereniging Oberahmede en Lüdenscheid. Ook hier hecht men bijzondere waarde aan groepen. Zo worden o.a. gevraagd

- a. 1-2 met elk vier nakomelingen uit één worp.
- b. 0-2 met elk vier nakomelingen uit één worp.
- c. 1-1 met vier nakomelingen uit één worp.
- d. 0-1 met vier nakomelingen uit één worp.

De administratie van deze tentoonstelling berust bij Justus Althoff, Post Oberahmede, Wislade 168. (Kr. Altena).
A.d.C.

Onze lessen

25. DE DEILENAAR DI.

1. Hoe is de lichaamsbouw.
2. Hoe is de dekkleur ?
3. Hoe is de tussenkleur ?
4. Hoe is de grondkleur ?
5. Hoe is de buikkleur ?
6. Hoe is de kleur van de borst ?
7. Hoe is de kleur van de triangel ?
8. Hoe is de kleur van de voorbenen en buitenzijde achterbenen ?
9. Moeten de voor- en achterbenen ook getickt zijn?
10. Welke delen zijn tankleurig ?
11. Zijn de oren gezoomd ?
12. Mag de buik een grondkleur hebben ?
13. Hoe is de grondkleur achter de navelstreek in de schootvlekken ?
14. Hoe is de kleur van de snorharen ?
15. Hoe is de kleur van de ogen ?
16. Hoe is de kleur van de nagels ?
17. Hoe is de oorlengte ?
18. Welke lengte hebben de benen ?
19. Wat is het gewicht ?
20. Hoe is de beharing ?
21. Hoe is de Deilenaar ontstaan ?

Overpeinzingen

Het zal de lezers van de vraagrubriek eveneens zijn opgevallen dat er wat de voeding betreft nogal verschil van opvatting bestaat, wat op zichzelf niet zo heel erg zou zijn als mij niet nog steeds vragen betreffende ziektegevallen die bij nadere beschouwing blijken het gevolg te zijn van onjuiste voeding. Voor mij staat vast dat een juiste voeding voor velen nog een probleem is. In deze mening werd ik nog versterkt toen mij de volgende vraag, nog wel van een hele vereniging, ter beantwoording werd toegezonden.

Leeuwarden, 20 Oct. '55

Geachte Heer,

Het Raskonijn te Leeuwarden was op 29 September 1955 in vergadering bijeen. Er kwam in de ingekomen stukken een schrijven naar voren van Roest konijnenkorrel klavervier, omdat enkele leden meenden dat te veel eiwit aanwezig kon zijn in genoemde korrels. Uit de brief bleek dat het voer bevatte: Ruw vezelgehalte 13.7 % en eiwitgehalte 15.6 %.

De vereniging Het Raskonijn te Leeuwarden zou nu de heer Schraven de volgende vraag gaarne voorleggen ter beantwoording in het blad „Fokkersbelangen”. Bij het microscopisch onderzoek werd het volgende waargenomen: havermeel, tarwezemelen of gries, afval van maiszetmeelbereiding, (maiskoekmeel of maisglutenvoermeel), grasmeel lucerne of klavermeel, erwtenmeel, Johannesbrood, lijnkoekenmeel, palmpittenkoek en of cocoskoekmeel, melasse.

Is samenstelling voeder goed of zeer goed en hoe denkt U over het eiwitgehalte in voeder in verhouding tot de andere producten en tenslotte of eiwitgehalte aanleiding kan geven tot ziekte resp. sterfte onder de konijnen. Namens het bestuur en leden, de secretaris.

Ondertekening

Antwoord

Ten behoeve van het juiste antwoord betreffende bovenstaande analyse van genoemd korrelkrachtvoer, stelde ik mij in verbinding met de directie der veevoeder fabriek Roest. Deze gaf mij een zeer uitvoerig antwoord hetgeen samengevat als volgt luid: In de analyse worden diverse artikelen genoemd welke inderdaad juist zijn en de genoemde percentages ruw eiwit en ruw vezelgehalte komen aardig overeen met de werkelijkheid en kunnen als zeer gunstig beschouwd worden.

Uit de analyse die de directie mij als de werkelijke samenstelling, **vertrouwelijk** toestuurde bleek mij, dat er nog een twaalfstal eenheden ontbreken in de bovengenoemde analyse, o.m. ook levertraan en mineralen.

Nu mijn antwoord op de kern der vraag: Ik ben overtuigd dat dit een zeer goed en veilig krachtvoer is. Wat uw vraag betreffende het gevaar bij te hoog opgevoerde eiwit voeding moet ik er op wijzen dat dit gevaar inderdaad zeer groot is.

Te veel heerst de gedachte dat het konijn zijn uitzonderlijke eigenschappen zoals b.v. bij de grote rassen de kapitale bouw (lichaamslengte, oorlengte, fors beenwerk enz.) uitsluitend dankt aan de kwaliteit en kwantiteit van het voeder wat men verstrekt en dit dus de hoofdzaak is in de fokkerij. Dit is echter maar ten dele waar.

De hoofdzaak is de individuele aanleg van het dier. Als deze aanleg voor bovengenoemde factoren ontbreekt of in verminderde mate aanwezig is, dan kan al het voer ter wereld deze aanleg niet verbeteren. Uit een lege theepot kan men geen thee schenken. Door permanente selectie van de uitblinkers in bouw, om maar eens bij dit onderdeel te blijven, vergroten wij de aan-

EEN „FOKKERTJE“

heeft altijd succes.

leg er voor en leggen dit in ons dierbestand vast. Het spreekt vanzelf dat wij daarin radicaal moeten handelen en ons dus niet moeten laten verleiden er toch nog een enkele, niet aan de gestelde eisen beantwoordend exemplaar, doorheen te mengen, welke b.v. om andere redenen het aanhouden waard zou zijn. Radikaal dus, eerst genoemde eigenschap vastleggen en dan de andere gewenste. Naast deze selectie speelt de voeding een belangrijke rol. Er wordt nog al eens een denkfout gemaakt met het begrip erfelijk. Wat is erfelijk. Erfelijk is dat de nakomelingen in bepaalde eigenschappen op hun ouders lijken (dat geldt zowel voor mens, dier en plant) De fout is nu, te denken dat deze eigenschappen erfelijk zijn. Niet de eigenschappen maar de mogelijkheid tot ontwikkeling der eigenschappen is erfelijk. De nakomelingen van het edelweis zijn altijd smetteloos wit, aangezien de mogelijkheid tot ontwikkeling dezer eigenschap in de Alpen aanwezig is. Brengt men de plant of het zaad b.v. hier in het lage land, dan blijkt dat de bloempjes gewoon groen zijn. Brengt men het zaad van deze groene plant weer in de alpen dan zullen zij weer wit blijken. De mogelijkheid tot ontwikkeling der erfelijke aanleg is er de oorzaak van. Hier schakelen wij dus de juiste voeding en, vooral niet te vergeten, de verzorging (woonruimte, licht en lucht en voldoende ruimte voor de noodzakelijke lichaamsbeweging) in. De voorwaarde die de mogelijkheid tot ontwikkeling schept is dus gelegen in b.g. voeding en verzorging. Op het punt woonruimte kan ik niet genoeg met nadruk wijzen.

Als is het rantsoen ideaal dan komt dit bij gemis aan voldoende beweging niet tot zijn recht aangezien beweging weer even noodzakelijk is ten behoeve der stofwisselingsorganen en hun functies.

Waar uit moet nu een juist voederrantsoen bestaan? Dit moet bestaan uit een samenstelling, waaruit het voor de stofwisselingorganen mogelijk is, alles te putten wat nodig is voor de opbouw van het lichaam, haar voortplanting en haar verrichtingen. Dit vinden wij voor wat het onderdeel krachtvoeder betreft op een zeer gemakkelijke manier in een wetenschappelijk samengesteld voer waaronder ik ook het bovengenoemde korrelvoer reken. Voor wat betreft het bijvoer vinden wij dat in alle voorkomende groen en hooivoer. Een weinig kennis van al de verschillende groengewassen heeft grote verdienste. Vóór de bloeitijd van gras, klaver lucern enz. zijn de eiwitverhoudingen veel hoger dan daarna en als men in deze tijd de schaal der maat niet in evenwicht weet te houden, tussen kracht- en bijvoer, dan gaat het onherroepelijk mis. In deze tijd vooral bereiken mij de bekende klachten en als wij dan de gemelde voeding bekijken dan lezen wij b.v. brood en melk en gras, 's middags korrels en gras en 's avonds gekookte schillen met meel en gras. Ik ben zo goed voor mijn dieren en toch gaan ze mij allen dood, begrijpt U dat meneer Schraven?

Leer dus de juiste verhoudingen kennen tussen kracht- en bijvoer in de verschillende jaargetijden en weet nauwgezet maat te houden.

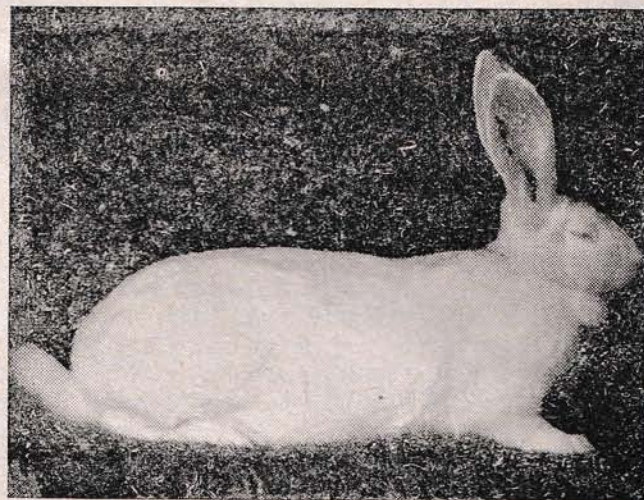
Een wel zeer sprekend, ongevraagd attest uit naam van ook een hele vereniging spreekt hier toch wel boekdelen.

JOH. SCHRAVEN

Voeding en behandeling van onze langoren in de Winter

Wanneer Nieuwjaar in zicht is, moeten we er rekening mee houden, dat het vrij zachte herfstweer plotseling kan omslaan en er nachtvorsten gaan optreden. Dat betekent voor de konijnenhouder oppassen met voeren, want bevroren groenvoer kan men niet zonder nadelige

gevolgen aan de dieren verstrekken. De meesten kunnen daar niet tegen en raken er van aan de diarree. Wie zo gelukkig is, dat hij groenvoer in eigen tuin heeft, zal er voor moeten zorgen, dat hij het, wanneer het bevroren is, ontdooit, alvorens het te voeren. Men moet dit echter niet forceren, door het b.v. bij de kachel te ontdoeien. Daardoor verliest het veel van zijn natuurlijke frisheid en bijgevolg ook van zijn smakelijkheid. Beter is het daarom het groen een dag te voren te oogsten en het dan op een vorstvrije, maar niet verwarmde plaats, b.v. in de kelder te brengen, waar het geleidelijk aan ontdooit, zodat men het de volgende dag zonder bezwaar kan voeren.

Deze jonge wit Vlaamse Reus voedster van M. Pijnenborgh te Tilburg werd op de tentoonstelling aldaar bekroond met 1e ZZG en beste der 156 ingezonden langoren. Met haar gewicht van ruim 15 pond en oren van 18½ cm. mag ze gezien worden. Al neemt ze op de foto nu niet bepaald de meest gunstige houding aan, om haar goede eigenschappen te doen uitkomen, toch kan men wel vaststellen, dat haar lichaam zowel in voor- als in achterhand goed gevuld is, de forse vlezige oren staan stevig rechtop. Het beenwerk is op de foto niet zo goed te beoordelen, daarvoor ligt het dier wat plat, maar ook dat was in orde, terwijl de pels zacht en aanliggend was, zoals men dat zelden bij de wit Vlaamse Reuzen aantreft. A.d.C.

Wie niet meer over groen beschikt, zal zich voorzien hebben van wortelgewassen, die eveneens op een vorstvrije plaats moeten worden bewaard. Heeft men een hele winterprovisie aangeschaft, dan zal men om de wortelen vers en hard te houden, er goed aan doen om ze in te kuilen, daar ze anders gemakkelijk slap worden en uitdrogen. Dient men er dus voor te zorgen, dat men geen bevroren voer verstrekt, evenzeer dient men er tegen te waken, dat men niet te veel voer in eens verstrekt, dat aan bevroering onderhevig is en daaronder is naast groenvoer ook te verstaan het weekvoer, dat zo menig fokker aan zijn dieren verstrekt. Gekookte aardappelschillen of z.g. krielt, vermengd met de een of andere meelsoort is voor volwassen konijnen een goed voer, maar men bedenke wel, dat het kan bevriezen, wanneer het lang in het hok blijft staan en het is daarom aan te bevelen, om bij vriezend weer met dit voer matig om te springen en de dieren liever wat bij te voeren met oud brood of graanvoer. Ook wortelen geve men liever niet te veel in één keer maar verdele het te verstrekken rantsoen over twee maaltijden. Over goedgevonden hooi als bijvoer is reeds vaak geschreven en in de winter mag dit dan ook in geen enkele stal ontbreken. Zeg niet, dat de dieren geen hooi willen eten. Als dat het geval is, dan mankeert er wat aan. Zeker, het ene dier zal het beter en liever eten dan het andere, maar geurig en fris hooi eet elk konijn.

Op een tentoonstelling, die ik dezer dagen bezocht,

vroeg een fokker me, of buitenstaande hokken bij vriezend weer niet moesten worden afgeschermd. Deze kwestie komt, evenals bij de kippen, steeds weer ter sprake. Bij de kippenhouders ziet men thans allerwege openfronthokken, want een kip houdt van frisse lucht en kan betrekkelijk goed tegen koude. Voor een konijn is het laatste nog in veel groter mate het geval. De dichte winterpels, waarmee het is getooid, stelt het in staat om de grootste winterkoude te doorstaan zonder nadelige gevolgen. Frisse lucht heeft het evenzeer nodig als onze kippetjes en daarom is het in elk geval verkeerd om het hele front af te dekken en daardoor de toevoer van frisse lucht af te snijden.

Dat wil echter niet zeggen, dat we helemaal niets kunnen doen om het onze langoren in hun open verblijf zo aangenaam mogelijk te maken. Vooral hokken, die met het front naar het Noorden of Oosten staan, dienen gedeeltelijk te worden afgeschermd, zodat de gure wind geen vrij spel heeft in het hok en de dieren tenminste een beschut plaatsje hebben om zich er aan te onttrekken.

Bovendien zou men er voor, dat de hokken tijdig worden schoon gemaakt opdat zich in de mesthoek niet een klomp ijs vastzet, die de temperatuur in het hok nog verder omlaag haalt. Zorg verder voor een overvloedig strobed; de dieren zullen daar een dankbaar gebruik van maken en mogelijk zult ge wel eens naar uw konijn moeten zoeken, dat diep onder het stro is weggekropen om zich op deze wijze te beschutten tegen de guurheid van het winterse weer.

Verdiert huisvesting in de open lucht de voorkeur boven die in gesloten ruimte?

Deze reeds veel beschreven kwestie werd weer eens door een lezer van ons blad aangesneden. De vraag is niet zo één, twee, drie te beantwoorden. Buiten- zowel als binnenstallen hebben beide hun voor- en nadelen, die elk afzonderlijk moeten worden gezien, alvorens men kan zeggen, welke huisvesting voor een bepaald geval de meest doelmatige is.

Binnenstallen hebben het voordeel, dat de temperatuur er in de winter nooit zo laag en in de zomer nooit zo hoog is als in de buitenlucht. Bovendien zullen plotseling optredende temperatuurverschillen, waaraan het Hollandse klimaat zo rijk is en die vaak oorzaak zijn van gezondheidsstoringen bij opgroeiende jongen konijnen slechts geleidelijk aan van invloed zijn op de temperatuur van binnenstallen, terwijl in de buitenlucht gehuisveste dieren er in volle hevigheid aan blootgesteld zijn.

De stallen in een afgesloten ruimte hebben echter het nadeel, dat de lucht nooit zo zuiver is als de pure buitenlucht en dat de aangebrachte ventilatie vaak niet doelmatig is, met het gevolg, dat de dieren verkouden worden en gaan niezen. Een ander bezwaar van binnenstallen is, dat de dieren het directe zonlicht missen, dat toch van zulk een gunstige invloed is op de gezondheid der dieren en op de groei en ontwikkeling der jonge konijnen.

In buitenstallen behoeft men, mits ze vrij zijn van kieren en spleten voor tocht en als gevolg daarvan verkoudheid, niet bang te zijn, al moet men er natuurlijk voor oppassen, dat al te gure winden geen vrij spel hebben in het hok. In zulke gevallen en ook bij nevelig weer dient men het front gedeeltelijk af te schermen. Ook tegen slagregens en al te hevige bestraling van de zon dient te worden gewaakt. Een konijn kan nu eenmaal beter tegen koude dan tegen warmte en in het

algemeen in de volle middagzon in de zomer voor de dieren te sterk. Men plaatse daarom de stal met het front naar het Oosten, dan heeft men zelden of nooit las van slagregens in het hok, terwijl de dieren van de milde morgenzon kunnen genieten. Met het oog op een vlotte verharing en op de pelsconditie zijn buitenstallen te prefereren. Het mag als algemeen bekend worden aangenomen, dat koude de verharing bevordert en van gunstige invloed is op de pelsdichtheid. In binnenstallen is des winters de temperatuur hoger dan in de buitenlucht.

Als men de kwestie bekijkt van het standpunt van de fokker zelf, die zijn liefhebberij beschouwt als een aangename verpozing in vrije uren, dan verdienen zonder twijfel binnenstallen de voorkeur boven buitenstallen, bij welke laatste hij bij de verzorging en voeding der dieren aan weer en ontij is blootgesteld. Dit is echter een kwestie, die elke fokker voor zich zelf moet uitmaken. De goede liefhebber telt dergelijke ongemakken niet of neemt zo op de koop toe en houdt zich in de eerste plaats datgene voor ogen, wat voor zijn dieren de voorkeur verdient.

De ideale oplossing van een konijnenstal zou eigenlijk een combinatie van binnen- en buitenstal zijn; hokken, staande onder een niet al te laag afdak, dat aan de voorzijde kan worden afgeschermd bij al te grote temperatuurschommelingen en gure winden. Wanneer zo'n stal met het front naar het Oosten of Zuid-Oosten staat, dan biedt hij alle voordelen, verbonden aan binnen- en buitenstallen en heft hun nadelen vrijwel op. Deze oplossing heeft echter weer zijn financiële bezwaren en zo zal het ook na deze uiteenzetting wel zo blijven, dat iedere fokker zijn stallen zo plaatst, als in zijn omstandigheden het best uitkomt.

Opgemerkt dient nog, dat fokkers, die hun stallen buiten hebben en gewend zijn om vroeg in het voorjaar met de fok te beginnen, er niettemin goed aan zullen doen — indien de omstandigheden het althans veroorloven — enkele voedsterhokken in gesloten ruimte onder te brengen, om zodoende de te verwachten jongen zo veel mogelijk tegen koude en vorst te beschermen.

Erfelijke eigenschappen bij onze konijnen

In de kleurencombinatie van onze konijnen komt ook een factor voor welke met D wordt aangeduid.

Wanneer deze factor door een mutatie is veranderd of inactief blijft dan wordt dit in de erf formule met d aangeduid. Wanneer D veranderd in d dan ontstaat er een verdunning van het pigment in de pelskleur, in fokkerskringen spreekt men dan ook wel van de verdunningsfactor d.

Wanneer deze d-factor aanwezig is wordt het zwart in de pelskleur daardoor blauw. Is bij de wildkleur de factor d dubbel aanwezig dus dd, dan is het een blauwgrijs konijn, is de eenkleurfactor gecombineerd met de verdunningsfactor d dan heeft men in plaats van een geheel zwart, een blauw konijn. Wanneer men echter een homozygoot zwart konijn paart aan een blauw konijn dan zullen de jongen hiervan allen de overheersende zwarte kleur hebben, daar D domineert over d, paart men deze jongen weer onderling aan elkaar dan heeft men zowel zwart als blauwe. Door de verdunningsfactor d wordt bruin Gouwenaarkleurig, is deze factor d bij geel aanwezig, dan wordt hierdoor de kleur cremekleurig. D is dus vol pigment, d is verdund pigment.

Er is ook een factor welke men E noemt, hierdoor wordt de hoeveelheid zwart in de pels geregeld. Ook deze factor is enige malen door mutatie veranderd. Eén

dezer veranderingen is dominant ten opzichte van de wildkleur, wat echter zelden voorkomt bij onze konijnen.

Een verandering van de factor E in Ed heeft tot gevolg dat het zwart in de pelskleur toeneemt. Wanneer een konijn zuiver is voor de factor Ed, dus Ed, Ed, dan is het een zwart, of bijna zwart dier met enkele grijze haren in de pels. Deze kleur noemt men dominant zwart daar bij een kruising met wildkleur de jongen hiervan ook meer zwart in de pels hebben. Het is echter geen volkomen dominerende, maar een intermediaire vererving zoals bij de Marterfactor. Een heel donker konijn, de kleur wordt ook wel staalgrauw genoemd, is zuiver voor de factor Ed, dus bezit deze dubbel. Een paring met een konijn grijze, dit is dus EdEd maal EE, geeft ons een fok 1 met het genotype EdEd, deze dieren zijn niet konijn grijs en niet staalgrauw, zij hebben meer zwart in de pelskleur als konijn grijs, doch minder dan staalgrauw. Deze kleur, men zou ook kunnen zeggen de middenkleur tussen konijn grijs en staalgrauw, noemt men ijzergrauw waarbij dan ook de buik gekleurd is.

Gaat men ijzergrauw maal ijzergrauw paren dus EdE x EdE dan zullen de jongen hiervan zich splitsen in 25 % staalgrauw EdEd, 50 % ijzergrauw EdE en 25 % konijn grijs EE. Paart men een staalgrauwe aan een konijn grijze dan heeft men 100 % ijzergrauw te verwachten. Nog een verandering die de factor E heeft ondergaan is die van E in ij, door deze mutatie is de Japanner ontstaan als ras. Het is een combinatie van geel en zwart, maar niet in 't geheel gemengd, doch in afzonderlijke vlekken op het lichaam. Men treft Japanners aan welke meer zwart laten zien, dit zal waarschijnlijk berusten op andere bijkomende factoren. In combinatie met de wildkleurfactor A en ook met de éénkleurfactor a, zijn de dieren geheel gekleurd. De mogelijkheid bestaat echter dat de wildkleurfactor A nog enig wit veroorzaakt o.a. op buik en onderkant staart. De eis welke aan een goede Japanner gesteld wordt is dat de gele en zwarte kleur ongeveer in gelijke hoeveelheid aanwezig is en dan in zo scherp mogelijk begrensde vakken, hierbij komt dan nog de typische verdeling van de kleurvakken onderling. De kop is voor

de helft geel en zwart, evenzo de borst, benen en oren, waarbij het typische averechts beeld dat onder een zwart een geel en onder geel en zwart gedeelte, b.v. onder het gele ore een zwart kopgedeelte, waaronder weer een geel borstgedeelte en hierweer onder een donker voorbeen, onder het zwarte oor en geel kopgedeelte enz.

Het is wenselijk dat het lichaam zoveel mogelijk afwisselende gele en zwarte banden laat zien en dan zo scherp mogelijk begrensd. De Japanner is evenals de andere tekeningrassen moeilijk te fokken en een extra ereprijs op tentoonstellingen zou dan ook voor deze volhoudende fokkers zeer zeker op zijn plaats zijn.

Een derde verandering van de factor E is die in e. Een ee konijn is geel, zonder, of vrijwel zonder ticking, is gecombineerd met de wildkleurfactor A dan heeft men een geel konijn met witte buik. Eigenlijk is het een konijn grijs dier zonder zwart, de onderkleur is echter niet blauw maar lichtgeel. Een combinatie van de éénkleurfactor aa en ee zou ons éénkleurige gele konijnen moeten geven, maar hierbij is het zwart niet geheel weggebleven, men ziet dan ook bij dergelijke dieren een zwart pigment wat zich als een sluier over het geel uitstrekt. Deze sluier strekt zich uit over neus, wangen en flanken, de rug is meer effen geel en de buik gekleurd. De kleur is bekend als Thüringer. Bij Hollanders en enkele andere rassen wordt deze kleur Madagascar genoemd.

Als bij een Thüringer (éénkleurig geel aaBBee) de zwarte kleur vervangen is door bruin, dus aabbee, dan is de sluier heel zwak en zo goed als niet te onderscheiden van de gele kleur, dergelijke dieren zijn dan éénkleurig geel, ook de buik is dan gekleurd. De Nieuw Zeelander welke bij het aanwezig zijn van sterke roodfactoren bijna geheel éénkleurig kan zijn heeft toch de wildkleurfactor A. Wanneer men een R. Nieuw Zeelander paart aan een Havana zal men een oranje konijn kunnen fokken, maar dit dan echter pas in fok 2 en dan nog theoretisch, maar 1 van de 64 jongen, dus een kleine kans, want het is een kruising met verschil van drie erfactoren. (wordt vervolgd)

J. WIEFERINK

NEDERLANDSE KONIJNENFOKKERSBOND

Opggericht 18 December 1897.

Secretaris: K. van Dijk, P. C. Hoofdstraat 100, Haarlem.

Telefoon 24425. Postrekening 208115 v. d. N.K.B.

BONDSSHOW 1956 — NIJMEGEN

Beste sportvrienden,

Het is thans de laatste maal dat wij ons, voor de grote bondstentoonstelling tot U kunnen wenden. Van deze gelegenheid maken we dan ook gebruik om U de stand van zaken op het openblik dat wij dit schrijven, t.w. in de nacht van 21 op 22 December 1955, mede te delen.

Op het ogenblik hebben wij ruim 2800 inzendingen binnengekregen. Voorwaar, een respectabel aantal. Hieronder zijn mede begrepen ongeveer 150 kippen en 100 duiven. Eerder hebben wij U gevraagd om de brievenbus van het secretariaat te overstelpen met uw inzendingen. Ik verklaar hier met de meeste nadruk dat U aan ons verzoek heeft voldaan en nog zijn we niet aan het eind want er volgen nog inzendingen. We danken U hartelijk voor het vertrouwen hetwelk U in onze organisatie hebt gesteld. Natuurlijk ontvingen we wel eens een brief van een fokker die geen vraagprogramma had ontvangen, maar beste vrienden, het is ons bekend dat onze uitgaande post o.a. terecht kwam

bij secretarissen die reeds lang deze taak niet meer vervulden en zelfs niet meer in de betrokken vereniging waren. U begrijpt dat dit een reden tot strubeling is en blijkt hieruit de dringende noodzakelijkheid om adresveranderingen steeds direct aan de bondssecretaris door te geven. In ieder geval hebben wij naar beste weten en kunnen alle aanvragen en brieven, zij het in haast, direct beantwoord. Gaarne maken wij van deze gelegenheid gebruik om U opmerkzaam te maken op een vergissing in het vraagprogramma. Vanaf no. 42 onder ereprijzen en vervolgens staat vermeld Beste op 1 na. U zult wel begrepen hebben dat bedoeld werd beste dier, anders zou het beste dier zonder prijs uit de bus komen en dat is de bedoeling niet geweest. Als compensatie delen wij U mede dat er een normale verschuiving plaats vindt met voor het beste dier op 3 na f 0,75. Ook voor de Deilenaars worden de overeenkomstige prijzen beschikbaar gesteld. Wij ontvingen nog afrekeningen van loten van Nut en Genoegen f 12,50, Raskonijn Haarlem f 25,—, Amersfoort f 12,50, Nut en Sport, Rheden f 2,25, L & O Leiden f 25,—, E.H.P.K.V. Helmond f 12,50, Bergam-

bacht f 6,25, Nijmegen f 175,—. Meerdere ereprijzen kwamen binnen o.a. f 5,—. Leiden, A.K.V. Arnhem f 5,—, Weesp f 5,— maar door de overstelpende drukte konden deze nog niet worden verwerkt. Later zal ik deze nog publiceren. Hoewel bij ons de Kerstdagen wel zullen bestaan uit dag en nacht werken, wenssen wij U allen genoeiglijke Kerstdagen toe in de huiselijke kring. Met de meeste nadruk maken wij U er nog op attent dat U zo veel mogelijk per nachttrein moet verzenden het is in het belang van uw dieren. Verzend collectief en voeg een retourvrachtbrief bij, anders krijgt U moeilijkheden. Overleg met de spoorwegen is door ons gepleegd. Informeer ook U bij uw station naar de nachttreinen. Door vele verenigingen moeten nog loten worden afgerekend, wij verzoeken U beleefd dit zo spoedig mogelijk te doen.

Aldus nadert de grote dag met rasse schreden. Voor hen die het nog niet weten: de keuring begint Donderdag 5 Januari 1956 om 9 uur in de Veilinghallen gelegen aan de Marialaan te Nijmegen.

Zet de bekroning op ons werk door uw massaal bezoek, wij zien met belangstelling uw komst tegemoet. U nog hartelijk dankend voor uw medewerking.

verblijft met sportgroeten,
J. v. d. WIELEN
Hengstdalseweg 125

PROVINCIALE AFDELING GRONINGEN

Sportvrienden,

De Nationale en Provinciale tentoonstelling van Groningen, die op 10 en 11 December j.l. werd georganiseerd door de actieve konijnenfokkersvereniging „De Eendracht” te Muntendam, is weer achter de rug.

De Muntendammers zijn van het begin tot het einde voor deze tentoonstelling druk in de weer geweest, bezielen om voor de NKB hier in het hoge noorden een nog steviger fundament te kunnen leggen. En dat was dan ook niet zonder succes. Met de financiële steun van 76 ingezetenen uit mijn geboorteplaats Muntendam is deze tentoonstelling een kwaliteitspositie geworden met prima dieren in de kooien. Onze sportvriend keurmeester D. J. Kuiper uit Olst was dan ook zeer tevreden.

De Vlamen waren hier het meest in aantal.

Laat ik beginnen mijn beschouwing over de dieren te geven. Van de oude konijngrize Vlamen behaalde de heer H. Dol uit Nieuw Buinen met ram en voedster beide eerste ZG en J. Elzinga uit Veendam met voedster tweede ZG.

De op 4 Maart geboren 7½ kg zware kapitale jonge konijngrize ram van Schrijver behaalde 1e ZG. Een zeer veelbelovende jonge ram van de heer G. de Vrieze uit Nieuw Buinen kreeg tweede ZG. Bij de jonge konijngrize voedsters was het weer G. de Vrieze met 1 ZG en H. Dol tweede ZG. De oude witte Vlaam een prima dier van onze Friese sportvriend Jac de Jong uit Makkinga kreeg 1 ZG. F. Kram uit Veendam II ZG en de andere Friese sportvriend Hunneman uit Kortertzwaag GG. Bij de jonge witte rammenging het tussen de kapitaal gebouwde dieren van Hunneman en Drenth uit Veendam. Tussen deze twee was hoegenaamd geen verschil. Tenslotte verkreeg Drenth 1 ZG en Hunneman II ZG. Van de jonge voedsters was de einduitslag 1e ZG Drenth en Jac. de Jong uit Makkinga II ZG.

De fraai getekende Lotharinger voedster (zwart) van Jac. de Jong verkreeg zeer verdiend 1e ZG.

Sportvriend Th. v. d. Brug uit Kortertzwaag (Fr.) zegevierde hier met vlag en wimpel met zijn beste Franse Hangoren, 1e ZG jonge ram, bonf en 1e ZG jonge ram IJzergrauw. Hij won hiermede de beide sierwandbordjes van de Franse Hangoorfokkersclub.

De oude witte Wener voedster van sportvriend B. Beeksmas uit Jelsum (Fr.) kreeg 1e ZG. Ook een prima diertje. F. Kram met jonge voedster 1e ZG en B. Beeksmas II ZG.

De heer L. R. Musch uit Winschoten 1e ZG met zijn mooie jonge Groot Zilver voedster licht zwart.

Een prima diertje was de jonge Belgische Haas voedster van de heer J. Jonker uit Gasselternijveensemond de mooiste en kreeg dan ook 1e ZG en van de Hollanders de oude blauwgrize ram (1e ZG) van de heer H. v. d. Vlag uit Nieuw Buinen.

Om de mooiste ging het nu tussen de vier 1e ZG'ers, nl. de jonge konijngrize Vlaamse Reus ram van Schrijver, de beide jonge witte vlamen ram en voedster van Drenth en de Belgische Haas voedster van Jonker. Op het laatst kampen de grize Vlaam en Belgische Haas om de eer. De konijngrize Vlaam won dit duel en won bovendien daardoor nog

de hoofdereprijs, een fraai schild, beschikbaar gesteld door de gemeente Muntendam.

Eerste prijs mooiste collectie één ras één kleur winnaar S. S. Schrijver. Tweede prijs op én na mooiste collectie één ras één kleur winnaar F. Kram. P.P.prijzen wonnen S. Schrijver D. Drenth en F. Kram.

NKB ereprijzen wonnen S. Schrijver, B. Beeksmas, J. Jonker en H. v. d. Vlag. Tevens wonnen de heren G. de Vrieze, H. Doi; H. v. d. Vlag en J. Jonker, leden van „Nut en Genoegen” uit Stadskanaal de uitgeloopte prijzen van genoemde verenigingen bestaande uit medailles of geld, naar keuze.

Vermeld dient nog te worden dat tijdens deze tentoonstelling op Zondagmiddag in intieme kring, aan ons lid Dirk Drenth een cadeau in de vorm van een fijne taart werd gegeven, vanwege zijn grote belangstelling voor deze tak van sport. De heer Drenth, die de laatste jaren niet al te best ter been is, werd met een taxi naar de tentoonstelling gebracht en kon zodoende ook genieten van deze expositie, waar zijn jonge witte Vlaamse Reuzen ram en voedster, beide met het predicaat 1 ZG zaten.

Sportvrienden, veel heil en zegen en een gelukkig fokseizoen 1956.

S. SCHRIJVER, Zuiderstraat 47, Muntendam

PROV. NKB TENTOONSTELLING AFD. FRIESLAND

Het aantal inzendingen voor de Provinciale NKB tentoonstelling overtrof alle verwachtingen. Totaal waren 740 konijnen ingeschreven, waarvan wegen plaatsgebrek 40 dieren geschrapt moesten worden.

Aangezien het de Provinciale show was, hebben wij alles gedaan om de 700 konijnen te bergen.

Het mooie aanzicht ging hierdoor enigszins verloren; doch de inzenders hebben hierin berust. Naast de inzenders willen we vanaf deze plaats, allen hartelijk dank zeggen, voor de medewerking. Vooral een woord van dank aan de heren keurmeesters, die op nauwgezette wijze de dieren hebben gekeurd en de vele prijzen hebben uitgemaakt aan de winnaars. De kwaliteit van de ingezonden dieren was zeer goed. Om alle winnaars hier te beschrijven, wordt het verslag te groot en ik volsta met de voornaamste ereprijzen winnaars. Mooiste dier van de tentoonstelling, tevens beste voedster Vlaamse Reus IJzergrauw voedster van H. Holkema, op één na mooiste een Groot Zilver lichtzwart ram van D. van Hetteema, op twee na mooiste Tan zwart voedster van S. Pijlman, op drie na mooiste wit Wener voedster van G. van der Ploeg. Mooiste dier tekeningrassen Hollandse ram bruin van R. Sikkema, op één na Lotharinger voedster zwart van J. de Jong. Mooiste dier van een jeugd lid Gele van Bourgondië voedster van R. Tj. Bergsma op één na Pool roodogram van A. H. Kalsbeek.

Verder wonnen prijzen in de verschillende rassen mooiste Wener G. van der Ploeg, Franse Hangoor ram, D. Faber, Rexen, ram wit, R. Veenstra, Angora voedster Joh. van der Ploeg, Rijnlander voedster J. Bergsma, Alaska voedster M. Visser.

Hollander ram bruin R. Sikkema, Tan voedster zwart S. Pijlman. Klein zilver lichtblauw, J. A. Venema Pool roodogram van S. H. Sipma. Pool blauwoog B. Wedzinga, kleurdwerg S. H. Sipma.

Collectieprijszinnen in de grote rassen J. de Jong. Middenrassen H. Haisma. Kleine rassen J. A. Venema. Dwerg-rassen B. Wedzinga en kortharige rassen A. Witteveen.

Hoogst aantal punten één ras één kleur J. A. Venema met kl. Zilver licht blauw, op één na W. Zandstra met Klein Zilver mid. zwart.

Sportvrienden, allen van harte gefeliciteerd met uw behaalde succes.

Alle prijzen zijn reeds verzonden en die nog iets goed meent te hebben, laat het me weten en het komt in orde.

Veel succes in het nieuw fokjaar en wie zal de volgende Provinciale NKB tentoonstelling verzorgen?

J. A. Venema, secretaris-penningmeester

PROVINCIALE AFDELING DRENTHE NKB

Onze Prov. NKB tentoonstelling „De Show van Drenthe” behoort weer tot het verleden.

Het was een tentoonstelling waarover de organiserende vereniging „Ons Genoegen” in Meppel met trots op terug kan zien.

Een klein gedeelte van de fraaie markthal waarover zij de beschikking hadden gekregen, was ruimschoots voldoende voor het houden van onze Provinciale tentoonstelling, men kan alle kooien van iedere zijde benaderen, met daarbij brede gangen. Het aantal ingeschreven dieren uit onze Provincie en de vereniging Zwartsluit, beantwoorde geheel aan onze verwachtingen. De kwaliteit was gemiddeld zeer goed, waar wij in onze Provincie er trots op kunnen zijn, met deze kwaliteit gaan wij hoopvol de toekomst tegemoet.

Uit alle windstreken van onze Provincie hebben wij sportvrienden kunnen begroeten.

Er werden weer nieuwe banden gelegd onder de fokkers, de problemen van de fok werden weer uitgewisseld, dat juist is van grote waarde en verhoogd het welzijn van onze sport. Het beste dier van de tentoonstelling was een witte Wener ram jong van de heer Raven uit Nieuw Amsterdam.

Voor al de rassen Vlaamse Reuzen en witte Weners, waarvan grote klassen waren werd een grote strijd geleverd. Er was een grote verscheidenheid van rassen, wat deze tentoonstelling ook zeer aantrekkelijk maakte.

Het aantal bezoekers was zeer goed te noemen. Wij willen gaarne „Ons Genoegen” dank zeggen voor deze hoogtijdagen in onze sport, in het bijzonder de „ziel” van de tentoonstelling, vriend Brug.

Niets is nagelaten dat deze tentoonstelling mag bijdragen tot een nog hechter band van samenwerking tussen vereniging en fokkers in onze Provincie. Ik wens U allen persoonlijk, voor uw gezin en voor het komende fokseizoen, een voorspoedig 1956.

R. KOSTER, Secretaris-penningmeester

Kampioententoonstelling voor Gelderland en Overijssel, te houden op 4 en 5 Februari te Twello

Doordat lang niet alle vereniging de afrekening over de hun gezonden loten hebben ingezonden, hebben wij noodgedwongen moeten besluiten de trekking uit te stellen tot 20 Januari 1956.

Dit is voor iedereen onaangenaam, doch het is te begrijpen, waar er nog geen overzicht is over de onafgerekende 1200 loten, dat een trekking onder deze omstandigheden niet is te verantwoorden. Ons vraagprogramma is gereed en toegezonden aan elke vereniging in Overijssel en Gelderland. Op aanvraag zal omgaand een en ander worden toegezonden. Van verschillende verenigingen en personen mochten wij reeds een ereprijs ontvangen. Gaarne zien wij echter meerdere tegevoelt.

G. R. MANDE Dorpsstraat 23, Twello

BVW TE KRIMPEN AAN DE LEK

Kampioententoonstelling op 27 en 28 Januari van Zuid Holland.

Sportvrienden, wanneer U dit schrijven leest dan zijn er al vele tentoonstellingen gehouden en weten de fokkers ook, dat er nu nog een kampioententoonstelling na de landelijke shows volgt.

Het sluitstuk van de tent. 1955.

Het vraagprogramma zal U wel in uw bezit hebben, wij hopen dat U hier op zal inzenden opdat ook de kampioententoonstelling van Zuid Holland zal slagen.

Het moet de fokker een eer zijn een kampioen te worden van het ras dat men fokt. Een waardevolle herinnering zal U dan ten deel vallen waar U trots op kunt zijn.

Wacht U niet te lang met uw inschrijvingen. Doe het als het mogelijk is via uw verenigingssecretaris.

Alle schenkers nog onze welgemeende dank. Ook zal ik U de reis bekend maken.

Verzend uw dieren naar Rotterdam, Centraal Station met Van Gend en Loos naar gebouw Centraal, Dorpsstraat 114, Krimpen aan de Lek van de heer P. J. de Boer.

Wanneer U ook ons met een bezoek wilt vereren dan moet U deze wens volgen: U reist van Centraal Station Rotterdam met de autobus T.P. naar Slikkerveer, overvaren naar Krimpen aan de Lek, afstand 1 uur vanaf Rotterdam. Krimpen aan de Lek ook uit Gouda met bus, stopt bij het tentoonstellingsgebouw Centraal. Van alle kanten is het gemakkelijk te bereiken. Wij vertrouwen dat de afdelingen, zowel fokkers en besturen ons willen steunen met hun bezoek. Daar zijn wij U zeer dankbaar voor. Daar wij steeds in Fokkersbetrengingen U op de hoogte hebben gehouden, daarvoor redactie, onze hartelijke dank, nu het woord was aan BVW. Komt de inzending met de daad. En dat moet van de verenigingen komen. En wij vertrouwen daar op en hiermede wens ik U veel succes toe en laten alle afdelingen medewerken na het vele werk dat vooraf gegaan is aan het doen slagen van de kampioententoonstelling van het gewest Zuid Holland. En nu tot 27 en 28 Januari. Met sportgroeten,

Schoolstraat 106, Krimpen aan de Lek
B. DEN OTTER, voorzitter

Speciaalclubs

EERSTE NED. POLEN EN KLEURDWERGENCLUB

Als nieuwe leden gaven zich op: B. J. Kewkens, 2e Gerdestraat 31, Wageningen, foks Kleurdwergen; M. Honders, Kerkstraat 271, Lienden, foks Blauwogen.

Heren, van harte welkom en het is juist gezien! Want wil een fokker op de zo graag gekende hoogte komen, dan is het van het grootste belang, om aan te sluiten bij de speciaalclubs. Het doel van deze club moet zijn het ras verbeteren, gezamenlijk te exposeren op de clubshow en elkaar als goed clublid helpen met raad en daad.

Hebt U moeilijkheden bij aankoop of fok, schrijf me gerust, maar sluit postzegel in voor antwoord.

Dan mocht ik nog een ereprijs ontvangen van ons lid de heer Buijs Zegge. Mijn hartelijke dank vriend.

Nu leden, ik verlang naar de prijskamp in 1955, wie zal het zijn? En dan niet te vergeten de jaarvergadering. Wij zien elkaar weer in groten getale nietwaar? Bekijk de diertjes goed. Maar denk om 1 uur in de Polenhoek. Tot kijk.

Van der Heimstraat 2 A, Delft
M. J. VAN BOXTEL, secr.

EERSTE NEDERLANDSE PAPILLONCLUB

Beste vrienden, hier dan mijn laatste nieuws voor het grote gebeuren in Nijmegen, namelijk de Bondstentoonstelling, tevens clubshow.

Van vriend Hanema mocht ik nog f 2,50 Ereprijs ontvangen, hartelijk dank. Vorige maal meldde ik vriend Haasjes f 2,50. Daar na 't opstellen van de catalogus deze prijzen binnen kwamen heb ik deze verdeeld voor iedere beste ram en voedster van elke kleurslag vermeld f 1,25, dat wordt nu f 1,75. Daar komt nog bij beste ram - voedster konijngrijs f 1,25 door W. v. d. Borg, wordt ook f 1,75. Dan vriend met de overige prijzen ziet 't er keurig uit, vind je ook niet? Nu hoop ik dat er minstens 100 Papillons aanwezig zijn.

En nu, vrienden, verwacht het bestuur U allen aanwezig op de vergadering Zondag 8 Januari 1956 aanvang half 12, 11 uur verzamelen bij de Papillon kooien en daarna per bus naar de zaal. U ziet, 't wordt U zo gemakkelijk mogelijk gemaakt.

Nu vrienden, aan U de daad, als 't enigszins mogelijk is kunt U evenals de ereprijzen ook de geldprijzen op de vergadering in ontvangst nemen. Het belangrijkste punt van de vergadering is bespreking clubkeurmeesters, clubshow 1957. Het bestuur wenst U 'n voorspoedig 1956, tot ziens allen in Nijmegen, met sportgroeten,

JAC. JANSEN, secretaris Ringlaan 41, Wijchen

NEDERLANDSE LOTHARINGER CLUB

Als U dit bericht leest, is het jaar bijna ten einde en staan wij weer voor een nieuw jaar, tevens een nieuw fokjaar.

Ik wens U allen een gelukkig en voorspoedig 1956, met uw gezinnen en ook met uw liefhebberij.

Nog enkele dagen scheiden ons van de grote bondstentoonstelling, dus ook onze clubshow. Zonder twijfel zullen er Lotharingers zijn ingezonden, als vorig jaar. Nijmegen ligt meer centraal en ook voor bezoekers zeer gemakkelijk te bereiken. Dus allen op naar Nijmegen. Vele fokkers zullen daar elkaar ontmoeten op dit grote jaarlijkse konijnenfeest. Voor onze clubshow mocht ik nog een ereprijs ontvangen van f 3,- van onze vriend Best, waarvoor onze hartelijke dank.

B. J. SCHOOT, secretaris-penningmeester
Van Spaenstraat 32, Arnhem

DE TANCLUB

Ja heren, wij leven nog, al hebt U in lang niets gehoord. Achter de schermen is hard gewerkt en wij maken ons zo zoetjesaan op voor de grote strijd op de Bondsshow te Nijmegen. De strijd zal wel weer hard worden, want ik heb diverse goede dieren gezien met tankleur waar het „vuur” uit sprong. Wat dit betreft behoeven wij ons geen zorg te maken. Ook mijn oproep om een extra gift voor ons 35-jarig bestaan, mag als geslaagd worden beschouwd. Ik ben U allen hiervoor hartelijk dankbaar. Ons ledental is met enkele achteruit gelopen en laat een ieder eens rondkijken naar een nieuw lid. Als hij f 2,- stort op giro 370233 ten name van onze secretaris Adr. de Cock, Goirkestraat 139, Tilburg, dan doet hij in Nijmegen nog mede en U weet er zijn een schat van ereprijzen te verdienen en wij geven hoog predicaatgeld, zodat met een enkel diertje deze f 2,- contributie er zo weer uit is. Waar onze secretaris dit alles van doet is mij soms een raadsel, maar hij zegt steeds „het kan er wel af” als ik de zaak soms wat donker bekijk. Jammer dat hij van plan is wegens drukke bezigheden het bijtje er bij neer te leggen en daar ondergetekende dit ook van plan is, wegens gevorderde leeftijd, om plaats te maken voor een jonge kracht zijn er dus twee bestuursplaatsen open, waarvoor anderen moeten komen. Laat een ieder maar eens rondkijken naar geschikte personen, docht U moet niet denken dat wij een zinkend schip verlaten.

De Tanclub staat er nog prima bij en wij hebben reeds twee goede krachten gevonden, die het van ons over willen nemen, en waarin ik het volste vertrouwen heb, dat deze nieuwe bestuursleden de zaak tot nog hoger bloei zullen brengen, want je weet „Nieuwe bezems vegen schoon” en dat is de wens van uw voorzitter ter gelegenheid van het 35-jarig bestaan.

ANT. DICKER

HANGOORFOKKERSCLUB

Allereerst wil ik U mededelen dat er op de Provinciale tentoonstelling vele zeer goede Hangoren zaten en als deze nu ook in Nijmegen komen dan wordt het daar zeker een grote

VAN DE AFDELINGEN

KONIJNFOKKERSVERENIGING HELPT ELKANDER

Op onze laatste ledenvergadering welke is gehouden op 1 December j.l. welke nog altijd beter bezocht kan worden is het een en ander besloten, nl. om op een nader te bepalen datum een feestavondje te organiseren, waarop alle aanwezige leden ten volle instemden.

Zo werd verder ook besproken om gezamenlijk of op eigen gelegenheid naar de NKB show te Nijmegen te gaan, dit zou tot de volgende vergadering aangehouden worden om nog naar het een en ander te informeren.

Van de rondvraag werd nog al gebruik gemaakt en er werden dan ook alle vragen naar tevredenheid beantwoord.

Zo werd de vergadering besloten met het gezegde dat de volgende vergadering de jaarvergadering is, waar we dan ook alle leden verwachten, daar zo'n vergadering altijd nuttig is en er steeds iets nieuws is.

Dan mag verder met ere vermeld worden dat onze leden op de kringtentoonstelling te Heesch een goed figuur geslagen hebben en wel de heer G. Vorstenbosch, die met zijn W. Vl. Reus beslag legde op de algemene kampioen en de heer van Santen de reserve kampioen met zijn angora's werd en er zijn verder vele prijzen naar Rosmalen gegaan.

Dan werd verder op d. Nationale tentoonstelling te Schijndel een goed succes geboekt door met vijftien aangewezen dieren de eerste verenigingsprijs in de wacht te slepen en wel daar de heer Rovers hier met zijn Zilver vossen en de heer van Santen wederom met angora's en G. van Pinksteren en H. van Geeuwen met W.W. een behoorlijk steentje bijdroegen.

Zo laat Helpt Elkander zien dat zij over behoorlijk materiaal beschikt.
J. P. VAN ROOY

ONS GENOEGEN — ZEVENBERGSE HOEK

De konijnenvereniging „Ons Genoegen" hield op 3 en 4 December 1955 een clubtentoonstelling in café Krijnen. 47 Dieren kwamen op tafel onder keurmeester D. v. d. IJssel, die verbaasd stond van het prima materiaal voor zo'n kleine vereniging. Er werd toegekend 6 x ZZG en 15 x ZG.

De wener wit ram van 1954 van N. Dijkers werd 1e Kampioen; 2e kampioen Vlaamse Reus wit voedster jong, Joh. Maas; 3e kampioen, Vlaamse Reus wit, ram, jong, D. Broere; 4e kampioen Vlaamse Reus wit voedster, jong, K. Maas; 5e kampioen Vlaamse Reus wit ram, jong, K. Maas; 6e kampioen Wener wit ram, jong, F. Maas; 7e kampioen Wener wit, ram, F. Korsmit; 8e kampioen Vlaamse Reus, voedster, jong, D. Broere; 9e kampioen Rex zwart, voedster, jong, J. Maas; 10e kampioen Rex, zwart, ram, jong, F. Korsmit.

Denk er aan leden, 7 Januari om 7.30 vergadering, laat U niet halen, maar kom uit U zelf, de adspirant leden die willen aansluiten worden die avond verwacht, sluit U aan en maak Ons Genoegen sterk. Ik wens U allen een gelukkig 1956 toe voor het fokseizoen en tentoonstellingen en voorspoed in het gezin.

JOH. MAAS, voorzitter

LPKV — LEIDEN

Onze vereniging hield op 19 en 20 November haar jaarlijkse clubtentoonstelling. Ingezonden waren 122 dieren, verdeeld als volgt: 13 x ZZG, 57 x ZG, 35 x GG, 11 x G en 6 uitsluitingen. Mooiste dier der show werd Tan zwart van F. Rol, ook het fraaiste fokpaar was van onze voorzitter, beste dier op één na Fr. Hangoor van E. de Beer, tevens beste dier der grote rassen.

Mooiste collectie werd Quist met Hollander Zwart. Mooiste dier middenrassen Wener Wit van Amsterdam, idem kleine rassen Tan zwart van J. Rol, dwerggrassen F. G. Blom, met Pool roodoog, Kortharige rassen Hanselaar met Rex blauw. Mooiste dier van dameslid Tan zwart van mevr. Couzijn, mooiste dier van een jeugdlid Pool roodoog van C. Droog. Jeugdklasse: 1. Boonstra met Wener blauw, 2. De Beer met Franse Hangoor, 3. mevr. Smit-Van Egmond met Alaska, 4. L. Laman met Vlaamse Reus wit.

De heren Ytsma en v. d. Bent onze hartelijke dank voor de correctie keuring.
E. QUIST, secr.

STREVEN NAAR BETER — DEN HELDER

Ten eerste alle leden en hun huisgenoten een gelukkig en gezond Nieuwjaar. Verder dat dezelfde successen met hun dieren mogen behalen als in 1955. Op de clubtentoonstelling terug te komen was voor velen een waar succes. Daar wij thans rijk zijn aan eigengemaakte kooien, die alle critiek konden doorstaan. Is het mogelijk met volle medewerking van U allen om dit jaarlijks te herhalen? Trots de Sint Nicolaasdruchte waren die dag er toch 300 bezoekers die vol lof waren over deze tentoonstelling, ook de opening was een succes door de autoriteiten. Jammer dat O.G. daar niet bij aanwezig heeft kunnen zijn. Ik zal niet vermelden alle pre-

strijd om de clubprijzen. U zult allen wel ons programma gelezen hebben en is er genoeg te winnen voor ieder.

Dan hoop ik dat allen Zondagsmiddags op onze clubvergadering zullen komen, zodat we weer kunnen zeggen dat het weer echt gezellig was om even bij elkaar te zijn. U hoort daar weer een verslag van onze keurmeesters over de ingezonden dieren en wat er al zo meer te bespreken is. Zij die nog voorstellen hebben voor deze vergadering kunnen die bij mij opgeven. Dan kunt U allen op deze clubshow ons mooie clubvaandel zien, wat komt te hangen bij de kooien van onze Hangoren.

Dan geef ik U hierbij weer een aantal nieuwe leden op en wel negen stuks. U ziet, er wordt weer flink gewerkt door onze leden om het ledental omhoog te krijgen en daarvoor allen hartelijk dank. Het zijn de heren:

A. A. van Haren, Ericastraat 21, Nijmegen;

H. Timmer, Lindelaan 26, Westerbork;

W. Hofman, Meelbesstraat 10, Wijchen;

E. Friskes, Denneweg 138, Enschede;

J. Gorter, Morstweg 96, Enschede;

H. Moes, Gertfertweg 220, Enschede;

R. Dijkstra, Wapse 128 c, Diever;

A. Hilhorst, Wagenpad 3, Laren N-H;

H. van Holland, Binnenweg 6, Maarssen.

Al deze heren van harte welkom in onze club.

Dan zou ik graag willen weten van al onze leden die van adres zijn veranderd, geef mij even per briefkaart uw goede adres op, want dan kan ik de contributiekaarten uitschrijven. Dan wil ik U allen namens het gehele bestuur een gelukkig Nieuwjaar toewensen en tot ziens in Nijmegen. Sportgroeten,

J. VAN DUREN, secretaris Manegestraat 49, Deventer

EERSTE NED. VLAAMSE REUZEN CLUB

De vergadering is bekend, agenda ter vergadering, concept reglement wordt meteen behandeld ter vergadering. Maar laat ons kort zijn ter vergadering, het is een feestdag voor ons allen. En nu een lange lijst van nieuwe leden, het eerste nieuw lid wat hier komt schijn ik al een tijd vergeten te hebben, kwaad was hij niet op mij en zo moet het ook, het is sport en wij doen met grote liefde alles gratis. En als dan de breister eens een steek laat vallen (wat de beste gebeuren kan) moet dit volgens mij geen punt van zware critiek worden. Daar komen ze dan: J. A. de Vries, Blouwsteenweg 26 Eikske Schaesberg, fokt wit, mijn excuus vriend; Klein, P. Leek, Heerenweg 313, Groot, gem. Schoorl, fokt wit, kongr. B. Modder, Hargerpolder M 106, Petten, gem. Zijpe, fokt wit ijzergr, kongr. B. Krab, Hargerpolder Mosterdweg 11, Schoorl, post Burgerbrug, fokt wit, ijzergr, kongr. Alle drie dood vriend Kooij, hartelijk dank vriend Kooij, Anth. de Wit, Stampersgat, Albert, Winterswijk, Winkel, Schutstraat 151, Hoogeveen (Dr.) fokt Wit geel, kongr. Ant. Langenberg, sint Maartensplein 21a, Halsteren, door vriend Vermeulen Bergen op Zoom, F. H. Sabben, Hapelseweg 53, Kloetinge door vriend Harinck, Goes fokt? K. C. Qurtel, Grondelstraat 86, Arnhem. En hier een, niet van vader op zoon, maar van zoon op vader: J. Bastiaan, Middeweg 124, Zwolle. U ziet het kan verkeren. En nu komen twee stuks, waarvan P.W. en brief door de regen zo enorm beschadigd zijn, dat ik het niet meer lezen kon: Jac. Honing of Koningh, Ewijk (postwissel) Steennis, vermoedelijk in de buurt van Gorinchem brief, U doet alle twee mede aan onze prijzen, maar geef mij uw adres nog even duidelijk, liefst in blokletters. Allen hartelijk welkom in ons midden. Vriend J. de Jong, Makkinga 48 schreef mij waarom waren er op onze prov. geen clubprijzen? U weet allen dat het in Fokkersbelangen heeft gestaan, voor elke Prov. dezelfde prijzen, behoeften niet meer aangevraagd te worden. Vrolijk Kerstfeest en gelukkig Nieuwjaar aan alle fokkers en anderen.
C. VAN ALFEN

NATIONALE CAVIAFOKKERSCLUB

Nu ik dit schrijf weet ik niet hoeveel Cavia's er op onze clubshow welke bij de NKB-tentoonstelling te Nijmegen is ondergebracht, zijn ingeschreven. Natuurlijk hoop ik dat wij tevreden zullen kunnen zijn. Mag ik U nog even attenderen op onze vergadering, welke zal worden gehouden op Zondag 8 Januari 1956 in café Heeslust, Dorpsstraat 94, Hees. Aanvang 12 uur. Bij de Caviakooien kunnen wij elkaar treffen tot half twaalf. Eventuele voorstellen gaarne voor de aanvang der vergadering aan ondergetekende. Tot zien in Nijmegen.

G. VAN OOSTERHOUT secretaris
Amsterdam, Fagelstraat 34 hus.

HOLLANDERCLUB

Voor onze clubshow is dit het laatste bericht en behoeft ik mijns inziens geen opwekking voor Nijmegen meer te doen. Dit is wel in orde. Als nieuw lid deze keer de heer M. A. Janssens, Smidsweg M 120, Zuidzande. Verder een prettig Oudejaar en gelukkig 1956.

R. BOUWKNEGT secretaris Kerkedennen 4, Borne

dicaten maar wel de heer Verduw met al z'n succes op witte Vlaamse reus voedster 1955 die als kampioen op tafel kwam en op 't zelfde dier met diverse ereprijzen ging strijken. Kamp. W. Verblauw W.V.R. beste middenrassen L. Mos W.W. Beste kl. rassen C. J. Zits, Holl. Hoogste aantal punten C. J. its, beste eigen fok W. Verblauw. Keuring H. Ytsma, Hoorn. A. v. d. WINT, secr. Ceramstraat 51, Den Helder

HET RASKONIJN — HAARLEM EN OMSTR.

Belangrijk bericht voor de leden die inzenden op de Bondstentoonstelling.

De dieren moeten Woensdagavond 4 Januari om 6.30 aan het station zijn.

Het adres van afzending op de kisten: M. J. Giebels, v. Ostadestraat 5, Haarlem.

Donderdagavond 8 December hebben wij een geslaagde film en lichtbeeldenavond gehouden. De belangrijkste en leerszaamste film over de ontwikkeling van het konijn, werd ons afgestaan voor deze avond door de heer P. Geeverding.

De kleuropnamen door de heer Fokkelman gemaakt van onze dieren oogstten ook veel succes.

Hierna werden de vele mooie prijzen uitgereikt van onze clubshow.

Het bestuur wenst alle leden, huisgenoten en vrienden een gelukkig en voorspoedig 1956, in uw gezin en met de sport.

H. DANKELMAN

APELDOORN EN OMSTREKEN

Zaterdag 3 December 1955 hield onze vereniging „Apeldoorn en omstreken" haar jaarlijkse clubshow, waaraan werd deelgenomen door 17 leden en met in totaal 113 dieren en wel onderverdeeld in 19 Vlaamse Reuzen, 15 Franse Hangoren, 11 Groot Chinchilla's, 23 Weners, 12 geel van Bourgondië, 3 Thuringers, 11 Zilvervossen, 1 Hollander, 7 Klein Zilveren en 9 dwerggrassen, waaronder veel dieren in diverse kleurslagen.

De keuring, welke op uitstekende wijze verzorgd werd door de heen keurmeesters Bosman uit Meppel en Dicker uit Doetinchem wierp de volgende resultaten af: 1 x U, 18 x ZZG 57 x ZG, 22 x GG, 6 x G, 7 x ...

Met als mooiste dier eigen fok kwam de heer W. Burghout met Vlaamse Reus haaskleur hieruit te voorschijn en met als mooiste dier der rest de heer J. Schulte met Franse Hangoor bont met U.

Wat de mooiste fokparen betreft was de uitslag als volgt:

1. De heer Bloemheuvel met Franse Hangoor koningsras, op één na mevr. Woudstra met kleurdwergen, op twee na J. Schulte met Franse Hangoor bont, op drie na S. Woudstra met blauw Weners en op vier na W. Burghout met Vlaamse Reus haaskleur.

Ondanks verschillende tegenslagen mogen onze fokkers en vereniging toch op een succesvol jaar terugzien en ook op de thans nog in gang zijnde provinciale tentoonstelling van de afdeling Gelderland. Terwijl ik dit schrijf zijn er ook weer successen geboekt door onze leden. Thans rest ons dan nog de NKB-tentoonstelling te Nijmegen, waar ons zeer zeker zwaar concurrentie aangedaan zal worden maar wij zullen ons daar toch niet door af laten schrikken.

Verder brengen wij de diverse verenigingen en besturen van de volgende bestuurswijziging op de hoogte:

Voorzitter: de heer S. Woudstra, Debussylaan 87, Apeldoorn, secretaris: de heer R. B. Visser, Ughelseweg 60, Apeldoorn, penningmeester: de heer M. A. Bloemheuvel, Kanaal Zuid 38, Apeldoorn.

R. B. VISSER, secretaris
Ughelseweg 60, Apeldoorn

EDEL-RAS — HEERLEN

Sportvrienden die ingeschreven hebben op de Bondsshok te Nijmegen op 7 en 8 Januari 1956 moeten hun dieren op Woensdag 4 Januari inzenden! Wij hebben besloten om dit collectief te doen van Station Heerlen. Wie er aan wil meedoen moet met zijn ingeschreven dieren voor 100 uur op station zijn. De kisten moeten voorzien zijn van de letters HL en de U toegezonden labels.

Zondag 8 Januari gaan wij een bezoek brengen aan deze Bondsshow te Nijmegen. We gaan met de trein van Heerlen 7.20 uur, van Sittard 7.58 uur, van Roermond 8.22. Deze 8 Januari is de tweede Zondag van Januari, kunnen daarom niet vergaderen. Wij vergaderen op de 3e Zondag en wel op 15 Januari om 1/2 11 in ons clublokaal.

H. J. PETERS, secretaris

HET RASKONIJN — EINDHOVEN

Mag ik de aandacht van H.H. afdelingssecretarissen er nogmaals op vestigen, dat het secretariaat van onze vereniging sedert enige maanden gevestigd is: Ranonkelstraat 29, Eindhoven.

Aan de leden zij meegedeeld, dat wij onze jaarvergadering houden op Zaterdag 7 Januari in het nieuwe clublokaal zaal

Fivie, Meerveldhovenseweg 29. Daar de agenda naast jaar- en kasverslag, verkiezing van nieuwe bestuursleden, o.a. de door de gecombineerde verenigingen Eindhoven, Geldrop, Helmond en Valkenswaard vastgestelde tentoonstellingen in 1956, alsmede bijzonderheden over onze gemeenschappelijke busreis naar de NKB-tentoonstelling te Nijmegen op Zondag 8 Januari (vertrek 10 uur Stationsplein, Eindhoven) vermeldt, is aller opkomst dringend gewenst.

Alle sportvrienden wens ik alvast een in alle opzichten voorspoedig 1956.

F. D. OVERDING, secretaris

VPKL & O — LEERDAM

organiseerde op 8, 9 en 10 December haar clubtentoonstelling in de zaal van hotel Kemp. Het aantal ingeschreven dieren was boven verwachting. Er werden nl. 227 dieren ingeschreven. Naast de inschrijvers willen we vanaf deze plaats ook alle andere medewerkers danken voor hun hulp, en vooral degenen die zich belast hadden met de verkoop van loten tijdens de tentoonstelling.

Er is dan ook zeer hard gewerkt door al degenen die hebben medegewerkt tot het welslagen van deze tentoonstelling, dit was dan ook weer 'n echte tentoonstelling van de VPKL & O. Toen de voorzitter de heer A. T. Bel op Donderdag 8 Dec. des avonds half acht alle aanwezigen hartelijk welkom heette in het bijzonder de beide wethouders.

Daar onze erevoorzitter, burgemeester H. Vlug door uitstedeheid verhinderd was de tentoonstelling te openen gaf de voorzitter het woord aan de wethouder de heer Blom.

Deze gewaagde van de grote waardering, die het gemeentebestuur heeft voor het werk van de VPKL & O en noemde het fokken van konijnen een nuttige vrije tijdsbesteding. Hij wenste de vereniging veel succes en verklaarde de tentoonstelling voor geopend.

Als keurmeesters fungeerden de heren Wassinke B. Wermer en Otto de Vromen. De keuring verliep zeer vlot, er waren zeer goede dieren ingeschreven. Van de 227 ingeschreven dieren behaalden 17 het predicaat ZZG, 93 ZG, 69 GG en 23 G. Het mooiste dier van de tentoonstelling werd de witte VI. Reus ram jong van de heer K. W. Kon, tevens mooiste grote rassen. Op één na de mooiste werd de Alaska ram jong van T. Lambo, tevens de mooiste van de middel rassen.

Op twee na de mooiste werd de blauwe Wener ram van J. C. van Santen, de mooiste van de kleine rassen werd de zwarte Hollander van de heer J. T. Jakobs.

De mooiste van de dwerggrassen werd de kleurdwerg van R. J. de Ridder. De wisselbeker werd gewonnen door de heer Jac. de Jong voor het hoogste aantal punten.

Deze tentoonstelling is voor onze vereniging een groot succes geworden, er was zeer veel bezoek en we konden weer zeer nieuwe leden inschrijven en wel de heren Th. van Gent, D. de Vries, H. de Haas, W. Olivevier, P. Neuman en C. J. Bax, welkom heren in onze vereniging.

Degenen die mee willen gaan naar de bondstentoonstelling te Nijmegen kunnen zich opgeven bij het bestuur.

T. LAMBOO, secretaris

B. L. A. Duetzstraat 13, Leerdam

KOTEX — TEXEL

Hier is dan in het oude jaar nog even een berichtje. Wilt U de contributie voor 1955 allen even voldoen, daar er dit jaar geen vergadering meer is, dat wordt wel Januari 1956. Op de Provinciale tentoonstelling te Zaandam hebben de „Kotex"-dieren een mooi succes behaald. En nu als besluit de kampioenstentoonstelling Noord Holland nog! Dat de „Kotex" in 1955 ook mag groeien en de sportbelangen op Texel mag dienen besluiten wij dit jaar met de beste wensen voor gezin en sport. Namens het bestuur:

H. A. WITTE, secretaris
Everste Koog K 73, Texel

I.J.K.C. — IJSSELSTEIN

Zaterdag 17 December hielden we onder mooie belangstelling in café „de Pauw" onze jaarlijkse keuring voor konijnen. Inzonden waren 28 dieren. De vertegenwoordigende rassen waren: witte Vlaamse Reus, wit Wener zwart en blauw Papillon, geel klein Zilver en zwarte kleurdwergen. Keurmeester was de heer G. Gaasenbeek uit Westbroek. Deze gaf aan predicaaten: 3 x ZZG, 14 x ZG, 8 x GG, 1 x G. Twee dieren werden afgewezen. Voor de wisselbeker E.F. werd als beste dier gekozen een ZZG wit Wener voedster van J. Damsté. Daar deze de beker voor de tweede keer won werd hij dus eigendom. Mooiste dier E.F. op één na werd de ZZG wit Wener ram eveneens van J. Damsté. De wisselbeker N.E.F. werd gewonnen door een ZG zwart Papillon van de heer R. Benschop. Mooiste dier N.E.F. op één na was de ZG geel klein ilver van de heer A. Schalkwijk. In de jeugdklas viel de prijs op een ZG wit Wener van de heer M. J. van Doorn. Tijdens de keuring gaf zich als nieuw lid op de heer R. Schuring.

A. SCHALKWIJK, secretaris
Zomerwegje 34, IJsselstein

BONDSMEDEDELING

Het Hoofdbestuur van de NKB verneemt zojuist dat ongeveer 3000 dieren voor de grote NKB-tentoonstelling in Nijmegen werden ingeschreven, waaronder circa 200 kippen en duiven. Vanaf deze plaats wenst het Hoofdbestuur de organiserende

vereniging geluk met dit bijzonder fraaie resultaat en het spreekt de hoop uit dat ALLE leden van de NKB naar Nijmegen zullen komen om deze fraaie tentoonstelling te bezoeken.

DE BONDSSECRETARIS

Nederlandse Pluimveefokkers Bond

Postrekening 535000 - Heerlen.

Secretaris: A. P. Dalm, van Alphenstraat 50, Heerlen, Tel. na 6 uur: K 4440-3055.

DE NEW HAMPSHIRE

Een ras dat zij naam ontleent aan de staat New Hampshire, een der zogenaamde New England States, het noordoostelijk gedeelte der Verenigde Staten van N.-Amerika.

Het dankt zijn ontstaan aan de Rhode Island Reds, vroeger heette het ras dan ook New Hampshire Red, doch de aanduiding „Red” kwam later te vervallen, omdat men de New Hampshire's niet rood verlangd, doch tussen buffkleur en rood in, dus niet te rood en te geel.

Die kleur is alleen te handhaven in combinatie met iets lichtere sierveren in de hals der hanen en hennen en in het zadelbehang der hanen. Zodra men de halskleur bij den hennen donkerder krijgt dan de rest van het gevederte, komt de juiste kleur in verdrukking.

Korte beschrijving van type en kleur:

Het algemeen voorkomen der New Hampshire is dat van een breed hoen met voldoende borstdiepte. Het gevederte moet gaaf en breed van vorm zijn, zonder overmatige donsontwikkeling. De brede rug loopt in een iets holle lijn op naar de staartpartij, de donspartij is bij de haan matig en bij de hen normaal ontwikkeld.

Het vrij diepe, doch niet gedrongen lichaam rust op 'n paar stevige, evenwijdig van elkaar staande en enigszins uit elkaar geplaatste benen.

De staartpartij wordt enigszins geopend gedragen. De middellange loopbenen zijn warmgeel met een roodachtige glans om de schubben, een streep roodachtig pigment, langs de zijkanten van de loopbenen tot aan de punten van de tenen, wordt zeer op prijs gesteld. De New Hampshire's zijn enkelkammig. Bij de haan staat de middelgrote, goed ontwikkelde kam met vijf tanden, stevig en recht op de kop.

Bij de hen zal de tamelijk ontwikkelde kam, wanneer het dier aan of tegen de leg is, van achteren vaak neigen tot omhangen naar één zijde vertonen, dat omhangen der kam bij de hen is volstrekt geen gebiedende eis, doch ook toegestaan teneinde te voorkomen, dat men de kammen ten behoeve daarvan te klein zou fokken. Kam, oorlellen en kinlellen moeten levendig rood zijn, de laatstgenoemde middellang en vrij van vouwen en rimpels. De ogen zijn roodbruin, de snavel roodachtig hoornkleurig.

De New Hampshire moet een warme, niet te donkere kastanjebruinrode kleur hebben, die vrij is van neigingen tot chocoladebruin, diep rood of donkerbuff.

Bij de haan zijn de staarstuurveren en sikkels groenglanzend zwart. De kleine sikkels hebben een kastanjebruinrode omranding.

De kleine staardekveren komen in kleur met het zadel overeen, dat levendig kastanje-rood is en iets donkerder getint dan het halsbehang.

Schouders en rug zijn bij de haan iets donkerder gekleurd dan de rest van het gevederte.

Zowel bij de haan als bij de hen zijn de grote slagpennen bruinrood met een smalle, zwarte streep op de buitenvaan langs de schacht tot op twee à drie cm. van het einde.

Bij de kleine slagpennen is de buitenvaan roodbruin en de binnenvaan roodbruin met zwarte streep langs de schacht over tweederde lengte van de veer.

Bij de hen moet het gevederte middelmatig diep kastanjebruinrood zijn over het gehele lichaam. De halsveren mogen een tintje lichter zijn; de onderste veren zijn voorzien van zwarte stipjes op het einde.

De staartpennen zijn zwart met een kastanjebruinrode omranding en dito schachten.

De donskleur bij haan en hen is licht zalmkleurig rood, een enigszins grijze tint in het dons dient niet als fout te worden beschouwd.

Deze oude Langshans Haan van J. v. d. Vaart te Utrecht behaalde op de bondstentoonstelling te Enschede 1e ZZG. Hij is mooi hoog gesteld, heeft een mooie kop en is prima van kleur.

Het gewicht is: oude haan 4 kg, jonge haan 3,5 kg, oude hen 3 kg, jonge hen 2,5 kg.

De New Hampshire is een legvleeshoer, dat vlug bevedert, zeer vitaal is, grote bruinschalige eieren legt en een uitstekende legkracht bezit.

Het ras heeft de laatste jaren een enorme uitbreiding ondergaan zowel hier als in het buitenland en vooral de kruisingen met andere rassen heeft zeer goede resultaten opgeleverd, ook al doordat de New Hampshire's hun grote vitaliteit en groeikracht in hoge mate aan de kruislingen meegeven.

B. TIJHUIS—TRUTMANS

KEURMEESTERSVERSLAGEN

2 December zwaaiden wij te Halfweg en omstreken wederom onze keurmeestersdirigeerstok.

Alhoewel de kwantiteit zowel als de kwaliteit iets teruggelopen is stonden wij toch weer voor de opgaaf een kleine honderd vogels onder de loupe te moeten nemen, doch zoals trouwens altijd daar het geval is was de zaak prima georganiseerd en prachtig overzichtelijk.

Van deze plaats dan ook een speciale hulde aan de oude heer J. Y. Smit de tentoonstellingssecretaris der vereniging sinds jaren die met een elan van een drientwintigjarige altijd nog de ziel der vereniging is. Met dergelijke mensen bouwt men de sport op en daarom dan ook showt Halfweg en omstreken telkenjare 'n prachtcollectie dieren zowel onder duiven als kippen en konijnen.

Wel wordt het zo zoetjesaan tijd dat het kooienmateriaal vernieuwd wordt want bij onze aankomst in de prille ochtend liepen de verzorgers tussen de kooien om enkele pooltjes te vangen die ontsnapt waren. Hoe dan echter ook het was een prachtshow waar de dieren mooi overzichtelijk tentoongesteld waren.

Wij begonnen met een viertal Holle Kroppers in witroek waarvan vooral de oude duivin ons goed kon bekoren.

Een goede vogel met prima holle rug, lange hals en goede nekslag. Daar de vogel echter nog iets aan de lange kant is moet hier met een korte brede doffer gekoppeld worden.

Slechts twee Brunners doch van hoogfijne kwaliteit waarvan dan ook een als beste doffer der geheel collectie.

Mooie typische fijne vogel met prima insnoering en mooi blaaswerk en goede beenstelling. De andere eveneens prima, doch wat breed in de schouders.

Een tiental goede Pauwstaarten waarvan echter velen nog niet geheel uitgeruid in de staart en ook enkele zeer hooggedragen staarten.

Slechts de oude doffer en een jonge duivin hadden een prima staartdracht en beroerden met de buitenste penen even de grond wat een vereiste voor goede Pauwstaarten. De randstaartdoffer had een prima staartdracht. Al met al echter goed materiaal om een volgend seizoen betere vogels te brengen. Goede nonnen (Eng.) in zwart en leverkleur met mooie diep doorlopende Bib. Hier is het zaak goed op de kap te letten want deze kan hoger en voller. Enkel fokken van vogels met breed voorhoofd is gewenst. De Nederlandse Helmduiven konden ons minder bekoren want hiervan waren vogels ingeschreven die weliswaar de Helmtkening bezaten, doch met leverkleurige kop en geheel blauwe staart. Dit behoeft toch waarachtig niet meer. Een kleine collectie prima Oud Hollandse Meeuwen in geelzilver stuk voor stuk prima gebouwde vogels met mooie, typische kopjes.

En natuurlijk een mooie collectie Maclesfield en Leicester Tipplers waarvan vooral de blauwe doffer een juweel was.

Nederlandse Hoogvliegers in rozet en schildtjiger van behoorlijke kwaliteit evenals de Oud Hollandse Tuimelaars in Witroek en Zwartwitstaart. Bij de witroek Oud Hollandse Tuimelaars echter twee types, waarvan het ene type het juist gewenste schuitmodel volkomen miste.

De Zwart-witstaarten waren van een behoorlijke kwaliteit met diepzwarte kleur en goede harttekening. Waren echter wel iets hoog gesteld.

Een prachtcollectie Hagenaars in witroek. Mooie forse vogels met prima oogkleur. Toch waren er enkelen waarvan de koppen wat scherp werden, dus opgelet

vrienden. Enkele blauw-zilver Duitse Ekstertjes die het toch ook nog wel leuk doen in de kooien, doch iets uit de tijd.

En dan besloot de rij met de collectie Duitse schoonheidspostduiven van goede kwaliteit waarvan vooral de rode oude Doffer een prachtkop had. Al met al echter weer een tentoonstelling die ons behoorlijk voldeed en waar wij met plezier de keurstok zwaaiden.

Waar exposeer ik?

Wil men omtrent de hieronder vermelde tentoonstellingen nadere bijzonderheden weten, dan moet men zich wenden tot de daarin genoemde Tentoonstellingssecretaris.

Voor opname in deze agenda hebben wij een speciaal verlaagd tarief.

De voorwaarden zijn als volgt:

aankondiging van 2 cm hoog kost per keer	f 3,50
bij 5 maal	f 12,50
4 cm hoog per keer	f 6,50
bij 5 maal	f 25,—
6 cm hoog per keer	f 10,—
bij 5 maal	f 35,—

Bezoekt de

KAMPIOENSTENTOONSTELLING

van Brabant en Zeeland op 21 en 22 Januari 1956 door de konijnenvereniging „Ons Genoegen” Reijen in de grote zaal van Hotel Busser, Stationsstraat, Reijen, 2 minuten van het station.

KRIMPEN AAN DE LEK

Bezoekt de

KAMPIOENSTENTOONSTELLING

van de Provincie Zuid Holland, georganiseerd door de kon. vereniging BVW op 27 en 28 Januari 1955 in gebouw Centraal, van de heer de Boer, Dorpstraat 114.

UW VRAAGPROGRAMMA IN FOKKERSBELANGEN

De mogelijkheid bestaat om het Vraagprogramma voor Uw tentoonstelling als advertentie tegen een speciaal verlaagd tarief te plaatsen in Fokkersbelangen. Dit geeft voor de tentoonstellingsbesturen een enorme besparing.

Zij krijgen dan geen hoge drukkosten meer, geen enveloppen en postzegels voor het verzenden en geen geschrijf. Bovendien hebben zij zekerheid dat vrijwel alle fokkers die voor het inzenden op hun tentoonstelling in aanmerking komen het vraagprogramma onder ogen krijgen.

Tenslotte hebben wij als extra service besloten aan de tentoonstellingssecretaris een aantal overdrukken te zenden voor degenen die onverhoopt ons blad niet mochten lezen. Zo ziet U dus dat wij er naar streven de kosten voor Uw tentoonstelling te verlagen en door grotere publiciteit het aantal inzendingen te verhogen.

De Gecombineerde Pers - De Bilt

Als alle Leden-Fokkers van Uw vereniging zich abonneren op Fokkersbelangen en de Penningmeester het totaalbedrag in éénmaal betaalt, kost ons blad per halfjaar slechts

f 1.65

FOKKERTJES

TE KOOP GEVRAAGD

1-0 zw. of bl. bt Loth. minstens 1 ZG. E. van Leeuwen, Kloosterstr. 12, Diever. NKB 52045.

0-2 W. Vl. R. moeten grove d. zijn, oerl. minstens 18-19 cm., goede bouw, besl. pr. d. K. Zoethout, Polle 9, Bolsward. NKB 51365.

1-0 Fr. H. O. ijzgergr. '54 of '55, moet ZG of ZZG behaald hebben. P. v. Breugel, Brede Pad 1, Gemonde.

1-0 Loth. minstens 1e ZG of ZG, mag ook ouder dan '55 zijn. R. Stielstra, Rijp 21, Ferwerd, Fr. NKB 51416.

1-1 W.W. moeten prima dieren zijn, oud of jong. D. Wedzinga, Hoofdstr. 9, Rottevalle. NKB 51490.

1-0 Loth. zwb. ZG. Br. m. afschr. beoord. k. en opg. gew. oerl. en prijs aan P. Lipjes, Anjum, Fr. NKB 51404.

TE KOOP AANGESODEN

3-1 Zilver Wyandotte kriel, prima dieren. J. Voets, Kerkstraat 30, Rosmalen. NKB 58832.

Nieuw 9 dlg. hok en enkele Tans w.o. ZG-GG van ZZG ouders. Uit pr. stam. E. Welting, 4e Klanderijdw. str. 28, Leeuwarden. NKB 51124.

5-1 kon. gr. Vl. R. 3 r. vele malen ZZG, voedster 2xZZG. Fokkerij Haarle, Marktstraat 35, Silvolde. NKB 54130.

2-0 Bl. W. '55 beide ZG; 0-2 Bl. W. '53 en '54 beide ZG f 27.50 p. st. M. v. Griensven, Berlicumerw. 9, Rosmalen. NKB 58647.

2-0 Tan zw. '55 ZZG f 12.50; ZG f 10.—. Pr. dieren, stam A. Broeders. Vr.v.r.k. P. Brouwer, Muntstr. 37, W. bij Duurstede. NKB 55156.

1-0 W. Vl. R. ZZG op kamp. tent. Hoogeveen, '55, goede bouw en oren. Pr. f 45.—. 1-0 id. '54 ZG, zelfde bloed f 25.—. Vr.v.r.k. H. Datema, Kruisstr., Beilen. NKB 52153.

Holl. 0-1 br. GG '54 f 15.—; 1-0 Gouw GG '54 f 10.—; 1-0 Gouw ZZG '53 f 25.—; 0-1 Pap. zw. GG '54 f 15.—. J. F. Hannema, Winkel. NKB 56526.

0-5 Gr. Chinch. ZG-GG en enige fokhanen zw. Minorca en Z. Braekel. ZG en GG. C. Kremer, Meppelerweg 32, Balkbrug, NKB 53063.

2-1 Rus Rex ZZG en 1G '55; 0-1 Zilvervos zw. ZG '55. Allen lage prijs. Br. m. bet. antw. K. Bergsma, 202, Donkerbroek. NKB 51225.

2-0 W.W. Juli '55 van ZZG ouders en pr. doorgef. stam. R. Baarda, Van Panhuijsw. 4, Tjerkwerd Fr. NKB 51347.

1-0 Kl. Chinch. '54, 1xZZG, 3x ZG; 2-0 id. '55 ZG. pr. buikk. J. Cluistra, Fluw. Burgwal 29, Den Haag. NKB 4329.

0-1 Zw. Holl. '54 ZG f 10.—; 1-5 Zw. Russen '54-'55 allen pr. dieren, 1ZG, ZG, GG in 1 koop f 27.50; 0-1 zw. b. Fr. H.O. oud 5 mnd f 10.—. Allen pr. gez. dieren en zeer goede cond. E. Spijker, Polderw. 17, Den Helder. NKB 56543.

1-2 Zw. W. 0-1 W.W. '55, alles ZG. J. Leijenaar, Zomerweg 40, Bergum. NKB 2755.

2-0 Loth. bl. b. en 1-0 Loth. zw. b. allen v. pr. afstamming. J. Vosseveld, Wijk 3-293A, Vriezenveen. NKB 1977.

Wegens inkrimp. aangeb. Kl. Zilv. 1-1 l.b.l. f 13.50; 1-1 l.b.l. f 15.—; 1-1 l. kon. gr. f 15.—. ZG stam, kergez. Km.k.z. K. H. Boonstra, Frans Halsstr. 22, Leeuwarden. NKB 51080.

1-0 h. kl. Vl. R. '55 1e ZG en GG. 12 pond, oerl. 16½ cm. Zeer goede bouw en kl. Enkele zw. Legh. hennen '54. M. Tannis, Weststr. A 65, Ouddorp ZH.

Vl. R. 1-0 bl. oud 4 AK-225; 1-0 id. jong 5 BC-502; 0-1 id. zw. 5 BC-602; 0-1 ijz. gr. oud. H. Bourgonje, Borne, Wensinkstr. 26. NKB 53016.

TER DEKKING

Prima Gr. Chinch. ram, T 3-339, reeds 4 x ZG, dekgeld f 1.50, voedsters pr. verzorging. J. R. Stellingwerf, Nw. straatweg 11a, Giekerk. NKB 51051.

H.H. Wit Vl. R. fokkers. Knip dit uit. Mijn kapitale wit Vl. R. gew. 18 p. oerl. 20 cm, prima bouw en achterhand, zwaar beenwerk en pr. pels. Behaalde 6xZZG en was beste Vl. R. Prov. Tent. Drenthe, Stamboekd. No. 5567. 2e W. Vl. R. ZZG met lange bouw, oren 18½ cm. Dekgeld f 5.—, prima verz. Alleen gezonde dieren Chr. Veldhuis, Hekstr. 20, Beilen. NKB 52417. Tel. K 5930-303.

Mijn Vl. R. konijngr. ZZG en bekerwinnaar. Dekgeld f 2.50. A. Postma, Buitenweg 7, Ureterp, Fr. NKB 2664.

3 prima Holl. zw. en gw. Alle 3 ZZG. Dekgeld f 2.50. Stamb. onder 5601 en 5603. P. J. van Dijk, Raadhuisstr. 78, Aalst. N.B. NKB 58202.

1-0 Belg. Haas, vader 12 x ZG, 1ZZG, z. 5 x ZG, 2 x ZZG. Kleinz. 1ZG-1ZZG 1955. Alles stamb. Dekg. f 2.50. J. Kusters, Tielerweg 41, Geldermalsen. NKB 54279.

Onderget. dankt de heer Ch. Veldhuizen te Beilen voor de pr. voedster die ZZG beh. en mooiste gr. ras clubtent. D. Djurrema, Noordbergum. NKB 51306.

Chr. Veldhuis wenst alle konijnv. sportvrienden 'n voor spoedig 1956 en gelukkig fokseizoen. W. Vl. R. fokbedr., Hekstr. 20, Beilen. NKB 52147.

Alle Vl. Reuzen verkocht. J. R. Atsma, Stationsweg 243, Drachten. NKB 51461.

Wie ruilt 0-2 kl. Z. m. geel '55 ZG en ZZG (gedekt) tegen pr. Vl. R. v. liefst gedekt. M. Zijlstra, Zittend 16, Westwoud N.H. NKB 56062.

VRIENDELIJK VERZOEK

Onze abonné de heer W. Aartsen, Wageningen, Prins Hendrikweg 9, zou gaarne nog ontvangen de nos. 20-21 en 22, teneinde zijn complete jaarg. te kunnen laten inbinden. Degene, die de heer Aartsen hieraan kan helpen, verzoeken wij beleefd de nummers aan genoemde heer te willen zenden.

Het opgeven van nieuwe abonné's, het aanvragen van proefnummers, enz. moet rechtstreeks geschieden aan De Gecombineerde Pers, Postbus 15, De Bilt.

DELFA

KONIJNENVOEDER

Een volledig mengsel van ideale samenstelling.

Geen verspilling van voer in het hok.

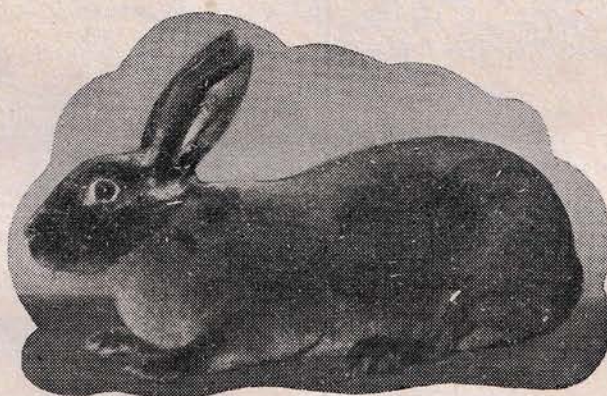
Een prestatievoeder bij uitnemendheid!

CALVÉ - DELFT

Uitgeversmededeling

Het abonnementsgeld bedraagt per halfjaar f 2,25 en voor België frs. 40,— per halfjaar. Een collectief verenigingsabonnement kost f 1,65 per halfjaar per persoon. Alle leden-fokkers zijn dan verplicht abonné en het leesgeld moet door de penningmeester vooruit worden voldaan. Advertenties: 15 ct. per m.m. regel. Postrekening 137820 ten name van de Gecombineerde Pers - De Bilt.

Adverteert in dit blad

D. J. Kortman

*De succesvolle fok
van Raskonijnen*

voor de tentoonstelling in het algemeen
en van de Rex
in het bijzonder

Wintertijd - Studietijd

Stuur nog heden een postwissel groot f 2,75 of stort dit bedrag op postrekening 137820, ten name van de Gecombineerde Pers De Bilt en omgaand ontvangt U dit onmisbare fraaie werkje.
Het zal U uren van genot verschaffen.

DE GECOMBINEERDE PERS
DE BILT
Postbus 15, tel. K 30-28245-28239